

DANILO CLEMENTONI

NÁVRAT

Dobrodružství
AZAKISA A PETRIHO

Danilo Clementoni
Návrát

Návrát:
ISBN 978-8-88-535678-8

Danilo Clementoni

NÄ;vrat

DobrodruÅ¼stvÄ; Azakisa a Petriho

PÄ´vodnÄ½ nÄ;zov: NÄ;vrat

PreloÅ¼ila: Janka LopatnÄkovÄ;

Vydal: Tektime â## www.traduzionelibri.it

PrÄbeh tejto knihy je vymyslenÄ½. UvedenÄ© menÄ;, osoby a organizÄcie sÄ° plodom predstavivosti autora a slÄ°Ä¼ia na podporu autenticity prÄbehu. AkÄ¼koÄ¼vek analÄ³gia so skutoÄ#nÄ½mi udalosÄ¥ami alebo reÄ;lnymi osobami, Ä¼ivÄ½mi Ä#i mÄ#tvymi, je Ä°plne nÄ;hodnÄ;.

NÄ#VRAT

Copyright Ä© 2013 Danilo Clementoni

1. vydanie: november 2013

VydanÄ© a vytlaÄ#enÄ© na vlastnÄ© nÄ;klady

facebook: www.facebook.com/libroilritorno

blog: dclementoni.blogspot.it

e-mail: d.clementoni@gmail.com

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie žiadnym spôsobom reprodukovať, mechanicky ani elektronicky, bez predchádzajúcej písomnej autorizácie vydavateľa, s výnimkou krátkych úryvkov slúžiacich na recenziu.

Mojej manželke a môjmu synovi za ich trpezlivosť, ktorí mali so mnou a za všetky hodnotné odpovede, ktorí mi prispeli k zlepšeniu tohto románu.

Mimoriadne poďakovanie patrí všetkým mojím priateľom, ktorí ma neustále podporovali a povzbudzovali v pokračovaní na tomto diele, ktorí by možno, bez nich, nikdy neuvidelo svetlo sveta.

Rád by som poďakoval Janke Lopatňakovej, mojej prekladateľke, za spoluprácu, ako aj za nadšenie a profesionalitu venovanú tomuto prekladu.

Vracali sme sa. Uplynul iba jeden náš solárny rok, odkedy sme boli donátení v zhone opustiť planétu, ale pre nich uplynulo 3 600 pozemských rokov. Nikto nevedel, čo nás očakáva.

Ďakujem

Dvanásť planét, Nibiru (Planéta prechodu), ako ju volali Sumeri alebo Marduk (Kráľ nebies), ako ju nazvali Babylonia, je v skutočnosti kozmické teleso

obiehajúce okolo nášho slnka s dobou obehu 3 600 rokov. Jej obežná dráha je značne elipsovitá, retrográdna (vzhľadom na ostatný planétu obieha okolo slnka v opačnom smere) a je veľmi naklonená vzhľadom na rovinu našej slennej sústavy.

Každý jej cyklický priblíženie takmer vždy spôsobilo v našej slennej sústave obrovský medziplanetárny otras, ktorým spobili nielen odchýlky z obežných dráh zasiahnutých planét, ale aj samotnú ich konformáciu. A prvé pri jednom z najbárlivejších prechodov bola majestátna planéta Tiamat, ktorá sa nachádzala medzi Marsom a Jupiterom, s hmotnosťou dosahujúcou takmer deväťnásobok aktuálnej hmotnosti Zeme, bohatá na vodu a s jedenástimi družicami, znížená impozantným nárazom. Jedna zo siedmich družíc obiehajúcich okolo planéty Nibiru narazila do obrovského telesa Tiamat a prakticky ho rozhodila na dve polovice, pričom oba zvyšky zaujali odlišný obežný dráhy. Pri nasledujúcom prechode (táto druhá deň Genézy) zostávajúce družice Nibiru dokončili dielo úplným znížením jednej z dvoch hlavných vytvorených pri prvom náraze. Hlavné ťažké ťažké vznikajúcich pri mnohých nárazoch vytvorila to, čo dnes nazývame pásom planétok alebo Kovaním náramok, ako ho volali Sumeri. Iné ťažké boli zase začlenené do dráh blízkych planét.

Bol to predovšetkým Jupiter, ktorý zachytil vŕtavinu
lômkov, a tak si značne zvýšil svoju hmotu.

Umelé družice z katastrofy, vrátane tých, ktoré
prešli z planety Tiamat, boli vŕtavinou
odhodené na externú obežnú dráhu a
vytvorili telesá, ktoré dnes poznáme ako komety.
Táto časť, ktorá prešla aj druhým prechod, sa zase
umiestnila na stabilnej obežnej dráhe medzi Marsom
a Venušou, zobrala si so sebou poslednú zostávajúcu
družicu a vytvorila tak zostavu, ktorú dnes poznáme
pod menom Zem so svojím nerozlučným spoločným
Mesiacom.

Jazvu spôsobenú kozmickým nárazom, ku ktorému
došlo približne pred 4 miliardami rokov, vidno iastočne
aj dnes. Zberúce planety v súčasnosti
plne zakrývajú voda, ktorá sa dnes volá Tichý oceán.
Ten zaberá približne tretinu zemského povrchu, čo je
viac ako 179 miliónov kilometrov štvorcových. Na celej
tejto obrovskej ploche sa prakticky nenachádzajú
suché miesta, iba obrovská roklina siahajúca do hĺbok
viac ako desať kilometrov.

V súčasnosti sa Nibiru svojou konformáciou veľmi
podobá Zemi. Dve tretiny jej povrchu pokrývajú voda,
 zvyšok zaberá jediný kontinent, ktorý sa rozprestiera zo
severu na juh, a jeho celková plocha presahuje 100 miliónov
štvorcových kilometrov. Niektorí jej obyvatelia už

stãtisãce rokov vyuã¾ãvajã° cyklickã© pribliã¾ovanie sa ich planã©ty k naãej, systematicky nãs navãtevovali a pri ka¾dej svojej nãvãteve ovplyvnili kultãru, poznatky, technolã³giu a dokonca samotnã° evolãciu ã¾udskej rasy. Naã i predkovia im dãvali rãzne menã, ale snãã# najvhodnejãje meno pre nich bolo odjakã¾iva â##Bohoviaâ##.

Kozmickã loã# Theos â## 1 000 000 km od Jupitera Azakis si pohodlne lebedil vo svojom kresle, ktorã© sa automaticky prispãsobovalo jeho telu a ktorã© mu vlastnã½mi rukami zostrojil a pri prãleã¾itosti jeho prvãho medziplanetãrneho letu pred niekã¾kã½mi rokmi daroval dãjvny priateã¾ Remeselnãk.

â##Prinesie ti ã;ã¥astie,â## povedal mu toho dã#a. â##Pomã¾ãe ti uvoã¾niã¥ sa a, keã# to budeã; potrebovaã¥, aj urobiã¥ sprãjvne rozhodnutia.â##

Dã; sa povedaã¥, ã¾e sediac v tom kresle urobil veã¾a rozhodnutã a aj ã;ã¥astie stãjlo ã#asto na jeho strane. Aj preto sa vã¾dy snaã¾il, aby mal tãto drahã° spomienku vã¾dy so sebou, a to aj za cenu poruãjenia mnohã½ch predpisov, podã¾a ktorã½ch by svoje kreslo pouã¾ãvaã¥ nemal, predovãjetkã½m na vesmãrnej lodi kategã³rie Bousen-1, teda na takej, na akej sa prãjve nachãdzal.

Modrastã½ pruh dymu stãpal rovno a rã½chlo z cigary, ktorã° drã¾al medzi palcom a ukazovãkom pravej ruky, zatiaã¾ ã#o sa snaã¾il prejsã¥ 4,2 AJ¹ , ktorã© ho

eĀ;te stĀ;le oddeĀ¼ovali od cieĀ¼a. Napriek tomu, Ā¼e takĀ©to cesty prekonĀ;val uĀ¼ niekoĀ¼ko rokov, kĀºzlo temnoty okolitĀ©ho priestoru prebodĀ;vanĀ©ho miliardami hviezd eĀ;te vĀ¼dy dokĀ;zalo upĀºtaĀ¥ jeho myĀ;lienky. VeĀ¼kĀ½ elipsovitĀ½ otvor, presne pred jeho sedadlom, mu poskytoval kompletnĀ½ vĀ½hĀ¼ad v smere jazdy a on ostĀ;val eĀ;te vĀ¼dy ohĀºrenĀ½ tĀ½m, Ā¼e toto jemnĀ© silovĀ© pole ho dokĀ;Ā¼e ochrĀ;niĀ¥ pred chladom hviezdneho priestoru a zabraĀ#uje nĀ;hlemu Āºniku vzduchu von, kde by ho nasalo absolĀºtne vĀ;kuum zvonku. SmrĀ¥ by bola urĀ#ite okamĀ¼itĀ;.

Zhlboka sa nadĀ½chol z dlhej cigary a zadĀval sa do holografickĀ©ho hĀ¼adĀ;Ā#ika pred sebou, v ktorom videl unavenĀº a neohlenĀº tvĀ;r Petriho, svojho druha na tejto vĀ½prave, ktorĀ½ na druhej strane lode opravoval riadiaci systĀ©m odpadovĀ©ho potrubia. ChvĀĀ¼ku sa bavil na tom, ako sa tvĀ;r zdeformovala, keĀ# do hĀ¼adĀ;Ā#ika vyfĀºkol prĀ;ve vdĀ½chnutĀ½ dym a vytvoril tak vlnivĀ½ pohyb pripomĀnajĀºci zmyselnĀ© pohyby taneĀ#nĀc, ktorĀ© tak Ā#asto navĀ;tevoval pri svojich nĀ;vratoch do svojho rodiska a keĀ# si mohol uĀ¼ĀvaĀ¥ zaslĀºĀ¼enĀ½ oddych.

Petri, jeho priateĀ¼ a spoľoĀ#nĀk pri dobrodruĀ¼stvĀ;ch, mal uĀ¼ takmer tridsaĀ¥dva rokov a toto bola jeho Ā;tvrtĀ; vĀ½prava tohto druhu. Jeho impozantnĀ; a masĀvna postava vyvolĀ;vala u vĀ;etkĀ½ch, ktorĀ ho stretli, vĀ¼dy obrovskĀ½ reĀ;pekt. OĀ#i Ā#ierne ako nekoneĀ#nĀ½

priestor, tmavÃ©, dlhÃ© a strapatÃ© vlasy mu siahali takmer po pleciah, vÃ½ka takmer dva metre tridsaÅ¥, Å¡irokÃ½ hrudnÃ©k a mocnÃ© plecia, ktorÃ© by bez akÃ½chkoÃ¾vek problÃ©mov dokÃ½zali zdvihnuÅ¥ aj dospelÃ©ho Nebira² , a predsa mal duÅ¡u dieÅ¥aÅ¥a. Mohlo ho dojaÅ¥ aj rozkvitnutie kvetu Soel³ , mohol stÃ½Å¥ a nekoneÄ#nÃ© sa oÄ#arene dÃ½vaÅ¥ na morskÃ© vlny narÃ½Ã¾ajÃ©ce na alabastrovÃ© Å²tesy v ZÃ½live Saraan⁴ . NeuveriteÃ¾nÃ½ osoba, spoÃ¾ahlivÃ½, lojÃ½lna, pripravenÃ½ obetovaÅ¥ zaÄ#ho bez zavÃ½hania aj svoj Å¾ivot. Nikdy by sa nevydal na cestu, keby nemal po svojom boku Petriho. Bola to jedinÃ½ osoba na svete, ktorej slepo veril a ktorÃ© by nikdy nezradil.

Motory lode, nastavenÃ© na let v rÃ½mci slneÄ#nej sÃ©stavy, vydÃ½vali klasickÃ© a upokojujÃ©ce dvojfÃ½zovÃ© bzuÄ#anie. Tento zvuk jeho vyÃ½kolenÃ½m uÅ¡iam potvrdzoval, Å¾e vÃ½etko funguje dokonale. SvojÃm citlivÃ½m sluchom by zaÄ#ul zmenu v reakÄ#nej komore s hodnotou 0,0001 Lasig oveÃ¾a skÃ½r, neÃ¾ by to zaznamenal dokonalÃ½ automatizovanÃ½ riadiaci systÃ©m. Aj preto zÃ½skal, napriek svojmu veÃ¾mi mladÃ©mu veku, poverenie veliÅ¥ lodi kategÃ³rie Pegasus.

Mnoho z jeho rovesnÃ©kov by dali ruku za to, aby mohli byÅ¥ tu na jeho mieste. Ale teraz a tu bol on.

IntraokulÃ½rny prÃ©stroj O^COM zmaterializoval pred sebou

novÃ° prepoÄšÄtanÃ° drÄ;hu. Bolo neuveriteÄ³nÃ©, ako predmet s veÄ³kosÄ¥ou niekoÄ³kÄ½ch mikrÃ³nov zvlÄ;dal vÄ;jetky tieto Ä°lohy. VsunutÄ½ priamo do oÄšnÃ©ho nervu dokÄ;zal zobrazovaÄ¥ celÃ° ovlÄ;daciu dosku prekrÄ½vajÃ°c tÄ½mto obrazom to, Ä#o videl reÄ;lné pred sebou. Na zaÄšiatku nebolo jednoduchÃ© zvyknÃ°Ä¥ si na tento diabolskÄ½ vynÄ;lez a niekoÄ³kokrÄ;t musel bojovaÄ¥ proti pocitu morskej choroby. Teraz si vÄ;ak uÄ³ nevedel ani predstaviÄ¥, Ä#o by si poÄšal bez neho.

CelÄ; slneÄšnÄ; sÃ°stava sa otÄ;Ä#ala okolo neho v celej svojej oÄšarujÃ°cej veÄ³koleposti. MaliÄ#kÄ½ modrÄ½ bod v blÄzkosti Jupitera predstavoval polohu jeho lode a tenkÄ; Ä#ervenÄ; Ä#iara, o trochu viac zakrivenÄ; oproti pÄ´vodnej, uÄ³ vyblednutej, indikovala novÃ° trajektÃ³riu pribliÄ³ovania sa k Zemi.

GravitaÄšnÄ; prÄ¥aÄ³livosÄ¥ najvÄ¼Ä#Ä;ej planÃ©ty sÃ°stavy bola ohromujÃ°ca. Museli nevyhnutne ostaÄ¥ v bezpeÄšnej vzdialenosti a iba sila dvoch motorov Bousen mohla dovoliÄ¥ lodi Theos uniknÃ°Ä¥ zo smrteÄ³nÃ©ho objatia.

Ä##Azakis,Ä## ozvalo sa chrapÄ³avo z prenosnej vysieläšky poloÄ³enej pred nÄm na konzole. Ä##Mali by sme overiÄ¥ stav spojov oddelenia Ä;esÄ¥.Ä##

Ä##EÄ;te si to neurobil?Ä##, odpovedal Ä³artovne, pretoÄ³e si bol istÄ½, Ä³e tÄ½m priateÄ³a urÄ#íte naÄ;tve.

Ä##OdhoÄš tÃ° smradÄ³avÃ° cigaru a poÄš mi pomÄ´cÄ¥!Ä## zahrmel Petri.

Vedel som to.

Podarilo sa mu ho nazlosti a mal z toho ohromn srandu.

Tu som, tu som. U idem priate u, len sa nezlosti.

H sa, u som ;tyri hodiny v tomto bordeli a v

bec nem ;m chu na arty.

Mrzut ako v dy, ale za ni a pre nikoho by ho neopustil.

Poznali sa u od detstva. Bol to on, kto ho neraz ochrnil pred bitkou (bol v dy ove a v a ne ostatn-, u ako die a) t m, e svoj m mas vnym telom ochrnil svojho priate a pred zvy ajnou bandou v tr n kov, ktor si ho aasto brali na mu ;ku.

Ako chlapec Azakis nebol v bec typom, ktor by nejako mimoriadne pri ahoval opa n pohlavie. aasto sa obliekal nedbalo, vlasy nosil oholen , telo tenk , neust ;le pripojen k Sieti⁵ z ktorej preberal mili ny inform ;ci s desa n ;sobne vy ; ;ou r chlos a ako bol priemer. U ako desa ro n m, v aka svojim zna n m ;tudijn m v sledkom, z askal pr astup na rovni C, s mo n nos aou z askava a poznatky, ktor ost ;vali tajomstvom pre takmer v ;etk m ch jeho vrstovn kov. Neur ;lne zariadenie N^COM, ktor zaru ovalo tak m to druh pr astupu, malo v ;jak nieko m ko mal m ch kontraindik ;ci-. Po as f ;z z askavana d ;t musel by a prakticky absol tne s a streden m, a vzh m adom na to, e takto tr ;vil v a a ;inu svojho aasu, mal v podstate v dy

neprÁtomnÁ½ vÁ½raz. Jeho pohÁ¾ad bÁ½val upretÁ½ do prÁ;zdna, vÁ½bec si nevÁ;Ámal Ä#o sa dialo okolo neho. Pravdupovediac, na rozdiel od toho, za Ä#o ho povaÁ¾ovali StareÁ;inovia, vÁ;eobecne sa o Ä#om hovorilo Á¾e je troÁ;ku retardovanÁ½.

Jeho to nezaujÁmalo.

Jeho smÁœd po vedomostiach bol bezhraniÄ#nÁ½. Dokonca aj v noci ostÁ;val pripojenÁ½ a, napriek tomu, Á¾e v spÁ;nku sa kapacita akvizície, prÁ;ve v dÁsledku nevyhnutnosti absolútnej koncentrácie, drasticky zní¾ovala na hodnotu jednÁ©ho mizernÁ©ho 1 %, nechcel premrhaÁ¥ ani chvÁ-Ä¾oÄ#ku svojho Á¾ivota bez moÁ¾nosti zväÄ#Á;iÁ¥ svoje kultÁrne pozadie.

Zdvihol sa, naznaÄ#il mierny Áºsmev, a nasmeroval si to k oddeleniu Á;esÁ¥, kde ho uÁ¾ Ä#akal jeho priateÁ¾.

PlanÁ©ta Zem â## Tell el-Mukayyar â## Irak

Elisa Hunter sa snaÁ¾ila snÁ;Ä# uÁ¾ tisÁci krÁ;t osuÁ;iÁ¥ si neznesiteÁ¾nÁº kvapku potu, ktorÁ; sa jej z Ä#ela pomaly kÁºzala smerom na nos, aby neskÁr odkvapla dolu do Á¾eravÁ©ho piesku. Uplynulo uÁ¾ niekoÁ¾ko hodÁn, Ä#o kolenaÄ#ky pomocou svojho nerozluÄ#nÁ©ho Trowel Marshalltown⁶ jemne odhrabÁ;vala zeminu a pokÁºÁ;ala sa, bez poÁ;kodenia, vyniesÁ¥ na svetlo sveta to, Ä#o pripomÁnalo hornÁº Ä#asÁ¥ nÁ;hrobnÁ©ho kameÄ#a. UÁ¾ od zaÄ#iatku vÁ;jak nebola hlboko presvedÄ#enÁ; o tejto tÁ©ze. V blÁzkosti Ziqqurat di Ur⁷ , kde pracovala uÁ¾ takmer dva

mesiace na základe povolenia, ktoré sa jej podarilo získať vďaka svojej povesti archeologičky a odborníčky na sumerský jazyk, bolo počas vykopávok vykonaných na začiatku XX. storočia jeden z hrobov, ale v ťižkom sa nenašlo podobné dielo. Vzhľadom na zvláštny tvorcov tvar a značné rozmery to viac ako sarkofág pripomínalo veľké nejakej doby, ktoré niekto zakopal pred tisíckami rokov, aby niečo ochránil alebo skryl.

Bohužiaď, vzhľadom na to, že sa doteraz podarilo odkryť iba časť horného dielu, nemohla zatiaľ povedať, ak by mohla byť vďaka tejto doby. Klinové písmo pokrývajúc celú viditeľnú povrch veka sa nepodobalo na nič, čo kedy videla vo svojom živote.

Preklad textu by si vyťažoval mnoho dní a ešte viac bezsených nocí.

###Doktorka.###

Elisa zdvihla hlavu a, zablúdiť si oči pred slnkom pravou rukou, uvidela svojho pomocníka Hishama, ako sa k nej blúdiť krokmi.

###Doktorka!### zopakoval mu, volaj vo záchladne a zdá sa, že je to s ňou.###

###Už idem. Ďakujem Hisham.###

Využila ten prestávku a dopriali si glg u vriacej vody z úťary, ktoré mala vždy pripevnené k opasku.

Telefón zo základne...To mohlo znamenať iba problém na obzore.

Zdvihla sa, oklepala si nohavice rozváriac prach a rozhodne si to nasmerovala k stanu, ktorého fungoval ako vŕskumň základňa.

Otvorila zips, ktorého udržiaval stan privretý, a vošla dnu. Chváku jej trvalo, kým sa oči prispôbili zmene svetla, ale to jej nezabránilo, aby na monitore ihneď rozpoznala tvár plukovníka Jacka Hudsona, ktorého na ňu okamžite nehybne upieral zrak do prázdna.

Plukovník oficiálne zodpovedal za strategickú protiteroristickú jednotku so sídlom v Nasiriyyi, ale jeho skutočnou úlohou bolo koordinovať sčinnosť vedecov vŕskumov, ktorým si objednala a riadila základňu sekcia ELSAD⁸. Táto sekciu obklopovalo zvyčajne tajomstvo, ktorým obostiera všetky takto štruktúry. Takmer nikto nepoznal presne zábery a ciele celej zostavy. Vedelo sa iba to, že vŕskonný veliteľ bol podriadený priamo prezidentovi Spojených štátov amerických.

Elisu v podstate toto všetko nezaujímalo. Skutočným dŕvodom, prečo prijala ponuku zástniť sa na jednej z vŕprav bolo, že by konečne mala priležitosti vrátiť sa na miesta, ktorým milovala najviac na svete a mohla robiť svoju robotu, ktorú by nevymenila za nič na svete a v ktorej, napriek svojmu relatívne mladému veku (tridsaťosem rokov), patrila medzi najlepších a najuznávanejších.

ch odborníkov vo svojom odbore.

„Dobrý večer plukovník,“ povedala s najmilším úsmevom, aký dokázala vyáriť. „Ďakujem za tvoj esé?“

„Doktorka Hunterová, prestaňte koketovať. Viete veľa mi dobre, prečo vás volám. Povolenie, ktorým ste mali na ukončenie vášich prác u dvoch dní neplatiť a vy by ste u dvoch dní večer nemali byť na pracovisku.“

Jeho hlas bol pevný a rozhodný. Tentokrát by na predloženie povolenia nestačilo ani jej neodolateľnosť. Preto sa rozhodla vytiahnuť poslednú kartu.

Odkedy sa koalícia vedená Spojenými štátmi 23. marca 2003 rozhodla pre inváziu do Iraku s presným cieľom zvrhnúť diktátora Saddama Husseina obvineného z vlastného zbraní hromadného ničenia (obvinenie, ktoré sa potom ukázalo ako nepodložené) a podporiť islamský terorizmus, všetky archeologické vykopávky, ktorých realizácia bola problematická u dvoch aj v mierovom období, boli v Iraku úplne zastavené. Až formálne ukončenie vzdoru, ku ktorému došlo 15. apríla 2003, otvorilo svetlo nadejde pre archeológov na celom svete, kde sa budú môcť znovu priblížiť k jednému z miest, o ktorých sa predpokladá, že sa na nich vyvíjali najstaršie civilizácie a ktoré ríli odtiaľ svoju kultúru po celej zemeguli. Rozhodnutie irackých orgánov, na konci roku 2011, znovu otvorí

miesta vykopávajú s neoceniteľnou historickou hodnotou s cieľom pokračovať v zhodnocovaní vlastného kultúrneho bohatstva nakoniec premenila nádej na istotu. Pod záštitou OSN a po získaní nespočetných povolení podpísaných a ratifikovaných ešte v minulom poľskom období mohli niekto skupiny v ziskových, zvolených na základe prísneho vľberu a pod dohľadom prislúchných vymenovaných komisií, pracovať počas obmedzenej doby v niektorých hlavných archeologických oblastiach na irackom teritóriu.

Drahá plukovník, povedala približiac sa ešte najviac k web kamere tak, aby jej smaragdovo zelené oči dosiahli efekt, v ktorom dýfala. Máte úplnú pravdu.

Dobre vedela, že ak dá svojmu protivníkovi na záťažku za pravdu, nalaď ho pozitívnym spásobom.

Ale už sme veľmi blízko.

Blízko oho? zahrmel plukovník dváhajúc sa zo stoličky a opierajúc sa dlaami o pásaciu stenu. Už táto dne mi opakujete ten istý refrén. Už nie som ochotný dávať vám furt za pravdu bez toho, že by som videl na vlastné oči niečo konkrétne!

Ak ma dnes počúte svojou prítomnosťou na večeri, s radosťou vám ukážem niečo, čo vás presvedčí. Čo vy na to?

Za zvyk mohli jej snehobiele zuby odhalené v

Ā¼iarivom Āºsmeve a to, ako si rukou preĀ¼la po dlhĀ½ch svetlĀ½ch vlasoch. Bola si takmer istĀ¼, Ā¼e ho presvedĀ#ila.

PlukovnĀk zvrĀ¼til oboĀ#ie a snaĀ¼il sa udrĀ¼aĀ¥ hrozivĀ½ pohĀ¼ad, ale aj on uĀ¼ veĀ¼mi dobre vedel, Ā¼e takĀ©mu nĀ¼vrhu neodolĀ¼. Elisa sa mu vĀ¼dy veĀ¼mi pĀ¼Ā#ila a veĀ#era medzi Ā¼tyrmi oĀ#ami ho lĀ¼kala.

Nakoniec, napriek svojim Ā¼tyridsiatim Ā'smim rokom, bol eĀ¼te vĀ¼dy peknĀ½m chlapom. AtletickĀ¼ postava, vĀ½raznĀ© Ā#rty, krĀ¼ke preĀ¼edivenĀ© vlasy, uhranĀ#ivĀ½ pohĀ¼ad oĀ#Ā intenzĀvnej modrej farby, vynikajĀºci vĀ¼eobecnĀ½ rozhĀ¼ad, ktorĀ½ mu umoĀ¼Ā#oval diskutovaĀ¥ s kĀ½mkoĀ¼vek o nespoĀ#etnĀ½ch tĀ©mach, a toto vĀ¼etko spojenĀ© s nepopierateĀ¼nĀ½m Ā#arom uniformy z neho robili rozhodne Ā##zaujĀmavĀ½Ā## exponĀ¼t muĀ¼skĀ©ho rodu.

Ā##No dobre,Ā## odfrkol plukovnĀk, Ā##ale ak mi dnes veĀ#er nedonesiete nieĀ#o prevratnĀ©, mĀ'Ā¼ete si pozbieraĀ¥ vĀ¼etky svoje lopatky a zaĀ#aĀ¥ baliĀ¥ kufreĀ##. SnaĀ¼il sa pouĀ¼iĀ¥ Ā#o najprĀsnejĀ¼ tĀ³n, ale nevyĀ¼lo mu to veĀ¼mi dobre.

Ā##Nech ste pripravenĀ¼ o 20,00. PoĀ¼lem po vĀ¼s auto do vĀ¼Ā¼ho hotela,Ā## a preruĀ¼il komunikĀ¼ciu. TroĀ¼ku ho aj mrzelo, Ā¼e sa s Ā#ou ani nerozlĀºĀ#il.

DoĀ#erta, musĀm sa poponĀ¼hĀ¼aĀ¥. OstĀ¼va mi uĀ¼ iba pĀ¼r hodĀn do zotmenia.

Ā##HishamĀ##, skrĀkla vystrĀ#iac hlavu zo stanu.

â##RÃ½chlo, zoÃ¾eÃ# celÃº skupinu. Potrebujem
vÃ½etkÃ½ch, musÃame s tÃ½m pohnÃº.â##

RÃ½chlymi krokmi prebehla pÃ½r metrov, ktorÃ© ju delili
od vykopÃ½vok, len sa tak za Å#ou vÃ½ril prach. O pÃ½r minÃºt
ju dostihli vÃ½etci a Ä#akali na prÃ½kazy.

â##Ty, prosÃm Å¥a, odstrÃ½Ã# piesok z tohto rohu,â##
prikazovala oznaÄ#iac najvzdialenejÃ½Ã½ roh kameÃ#a. â##A ty
mu pomÃ½Ã¾. Ale dÃ½vajte veÃ¾kÃ½ pozor, ak je to to, Ä#o
si myslÃm, tak by nÃ½s ten kameÃ# mohol zachrÃ½niÃ½.â##

KozmickÃ½ loÄ# Theos â## ObeÃ¾nÃ½ drÃ½ha Jupitera
MalÃ½, ale mimoriadne pohodlnÃ½ guÃ¾ovÃ½ modul
na internÃ½ presun prechÃ½dzal priemernou rÃ½chlosÃ½ou
pribliÃ¾ne 10 m/s chodbou Ä#Ã½slo tri, a dopravoval Azakisa k
vchodu do oddelenia, v ktorom uÃ¾ naÃ#ho Ä#akal priateÃ¾
Petri.

LoÄ# Theos, tieÃ¾ guÃ¾ovitÃ©ho tvaru s priemerom
devÃ½desiatÃ½esÃ½ metrov, bola vybavenÃ½ osemnÃ½stimi
trubicovÃ½mi chodbami. KaÃ¾dÃ½ z chodieb mala dÃºÃ¾ku
o trochu viac neÃ¾ tristo metrov a chodby, pripomÃ½najÃ½ce
poludnÃ½ky, boli skonÃ½truovanÃ© vo vzÃ½jomnej vzdialenosti
desiatich stupÃ½ov a pokrÃ½vali celÃ½ povrch. KaÃ¾dÃ½ z
dvadsiatich troch ÃºrovnÃ½ s vÃ½Ã½kou Å½tyroch metrov,
okrem centrÃ½lného ÃºloÃ¾nÃ©ho priestoru (jedenÃ½sta
ÃºroveÃ#), ktorÃ½ merala dvojnÃ½sobok, sa dala dosiahnuÃ½
veÃ¾mi jednoducho vÃ½aka â##zastÃ½vkamâ##, ktorÃ©
boli v kaÃ¾dej chodbe na kaÃ¾dom poschodÃ½. V

praxi to znamenalo, Á½e cesta z jednÁ½ho na druhÁ½ najvzdialenejši bod v lodi trvala maximÁ½ne pätnás sekÁ½nd.

Brzdenie modulu bolo takmer nepostrehnuteÁ½nÁ½. Dvere sa otvorili s miernym zapÁ½skanÁ½m a za nimi sa objavil Petri stojaci na rozkroÁ½enÁ½ch nohÁ½ch a s prekrÁ½enÁ½mi rukami.

Á½akÁ½m na teba uÁ½ hodiny,Á½ ozval sa nepresvedÁ½ivÁ½m hlasom. Á½UÁ½ si koneÁ½ne prestal zanÁ½Á½ vzduchovÁ½ filtre tÁ½m hnušom, Á½o si vÁ½dy nosÁ½ so sebou?Á½ NarÁ½Á½ka na cigaru bola mierne zlomyseÁ½nÁ½.

IgnorujÁ½c provokÁ½ciu Azakis s Á½smevom vytiahol z opasku prenosnÁ½ analyzÁ½tor a aktivoval ho pohybom palca.

Á½PodrÁ½ mi toto a poÁ½me na to,Á½ povedal podÁ½vajÁ½c mu jednou rukou prÁ½stroj, zatiaÁ½ Á½o druhou sa snaÁ½il umiestniÁ½ senzor do vnÁ½tra spoja po svojej pravici. Á½PrÁ½let je naplÁ½novanÁ½ o pribliÁ½ne 58 hodÁ½n a mÁ½m troÁ½ku obavy.Á½

Á½PreÁ½o?Á½ opÁ½tal sa nevinne Petri.

Á½Neviem ti povedaÁ½. MÁ½m takÁ½ pocit, Á½e nÁ½s Á½akÁ½ Á½karedÁ½ prekvapenie.Á½

PrÁ½stroj, ktorÁ½ drÁ½al v ruke Petri, zaÁ½al vydÁ½vaÁ½ sÁ½riu zvukov s rÁ½znymi frekvenciami. Pozeral naÁ½ a nemal ani Á½ajnu o tom, Á½o by mali znamenaÁ½. Zdvihol zrak a na tvÁ½ri svojho priateÁ½a sa snaÁ½il

zachytiť nejakú náznak, ale nepostrehol nič. Azakis
veľmi opatrne pohybom premiestniť senzor do
jeho spoja. Analyzátor vygeneroval úsiu s
nedeľfrovateľných zvukov. A potom nič, ticho. Azakis
vyťahol prístroj z ruky svojho druhá, pozorne si prezrel
výsledky a usmial sa.

„Všetko v poriadku. Máme pokračovať.“

Až vtedy si Petri uvedomil, že už hodno chvíľ-
u nedýchal. Náhle prudko vydýchol a okamžite sa
dostavil pocit únavy. Porucha, aj minimálna, niektorého
spoja mohla nenapraviteľne ohroziť ich výpravu a
donútiť ich na jeho najrýchlejšiu cestu nazad. A to bolo
posledné, čo by si želali. Už boli skoro v cieľi.

„Idem sa dať trochu do poriadku,“ povedal Petri
snažiac sa dostať zo seba prach. „Návetve
odpadových výfukových potrubí je už tak...“
a skrútiac hornú peru dodal „použij!“

Azakis sa usmial. „Uvidíme sa pri palubnej doske.“

Petri si privolal kabínu a o sekundu ho už nebolo vidno.

Centrálny systém komunikoval, že obe družice
Jupitera bola prekonané bez problémov a že bez
prekážok smerujú k Zemi. Jemne, ale rýchlym
pohybom ošetril doprava Azakis počiadal svoj OCOM, aby
mu znovu ukázal dráhu. Modré bod pohybujúci sa po
červenej krivke sa teraz premiestnil bližšie k obeďnej
dráhe Marsu. Count-down indikujúci čas do priletu

zobrazoval presne 58 hodín a rýchlosť lode dosahovala 3 000 km/s. Ale, tým bol nervnejší. Na druhej strane, loď, ktorou cestovali, bola prvá kozmická loď vybavená novými motormi Bousen, ktoré fungovali na úplne inom základe ako predchádzajúce typy. Projektanti tvrdili, že boli schopní podať loď rýchlosťou blázkovo desatine rýchlosti svetla. Zatiaľ sa na to neodvážil. Zatiaľ sa mu rýchlosť 3 000 km/s zdala pre inauguračnú cestu viac ako dostatočná.

Z päťdesiatich miestich členov posádky, ktorým by boli normálne sa palube lode Theos, vybrali pre túto výpravu iba šmich, vrátane Petriho a Azakisa. Dávidy, ktorí zobrali do vývahy Starej inovia neboli úplne vyčerpaní. Obmedzili sa na konštatovanie, že vzhľadom na charakter výpravy a cieľ sa mohli vyskytnúť problémy a teda by bolo lepšie nevystavovať zbytočne riziku mnohých živov.

Takže najs by mohli obetovať? Ako s týmto za vývahy. Vždy to končilo rovnako. Keď bolo treba riskovať, koho postavili do prvého radu? Azakisa a Petriho.

Dá sa však povedať, že ich sklon k dobrodružstvu a aj značná schopnosť vyriešiť komplikované situácie im umožnili využiť a určiť výhody vyhradené len pre vyvolených.

Azakis šiel v obrovskej miestnosti v prekrásnom meste Saaran nachádzať sa na juhu Kontinentu, ktorý sa

a³/₄ doned³/₄vna pou³/₄Āvala ako sklad pre mestsk¹/₂ch Remeseln¹/₂kov. V¹/₂aka svojim ¹/₂hod¹/₂m¹/₂ sa stal jej vlastn¹/₂kom a z¹/₂skal aj povolenie na jej modifik¹/₂ciu pod³/₄a vlastnej v¹/₂le.

Ju³/₄n¹/₂° stenu ¹/₂plne nahradilo silov¹/₂ pole podobn¹/₂© tomu, ktor¹/₂© sa pou³/₄Āvalo v jeho kozmickej lodi, ¹/₂o mu umo³/₄Ā#ovalo, priamo z jeho automaticky prisp¹/₂sobite³/₄n¹/₂©ho kresla, obdivova¹/₂ prekr¹/₂sny z¹/₂liv pod n¹/₂m. V pr¹/₂pade nevyhnutnosti sa v¹/₂ak cel¹/₂ stena mohla premeni¹/₂ na obrovsk¹/₂ trojrozmern¹/₂ syst¹/₂©m, prostredn¹/₂ctvom ktor¹/₂©ho sa dalo zobrazova¹/₂ s¹/₂°Ā#asne a³/₄ dvan¹/₂s¹/₂ simult¹/₂nných vysielan¹/₂ Siete. Neraz mu tento sofistikov¹/₂ riadiaci syst¹/₂©m umo³/₄nil so zna¹/₂n¹/₂m predstihom z¹/₂aska¹/₂ rozhoduj¹/₂ce inform¹/₂cie, ¹/₂o mu pomohlo pri skvelom rie¹/₂en¹/₂ aj ve³/₄mi komplikovan¹/₂ch situ¹/₂ci¹/₂-. U³/₄ sa toho nemohol vzda¹/₂.

Kr¹/₂dlo, ktor¹/₂© predt¹/₂m sl¹/₂°Ā³/₄ilo na skladovacie ¹/₂°Ā#ely, bolo naopak vyhraden¹/₂© jeho zbierke ¹/₂suven¹/₂rov¹/₂ z v¹/₂prav do kozmick¹/₂©ho priestoru z minul¹/₂ch rokov. Ka³/₄d¹/₂ z nich mu pripom¹/₂nal nie¹/₂o zvl¹/₂Ā;ne a v³/₄dy, ke¹/₂ sa ocitol uprostred tejto kopy naj¹/₂udesnej¹/₂Ā;ch predmetov, ¹/₂akoval za to, ³/₄e bol e¹/₂te tam nielen osudu, ale aj, a to predov¹/₂etk¹/₂m, svojmu vern¹/₂©mu priate³/₄ovi, ktor¹/₂ mu viackr¹/₂t zachr¹/₂nil hol¹/₂ ³/₄ivot.

Petri, naopak, aj ke¹/₂ sa v³/₄dy vyzna¹/₂oval vynikaj¹/₂©cimi Ā;tudijn¹/₂mi v¹/₂sledkami, nebol nikdy milovn¹/₂kom

najnovš; technologick;ch v;dobytkov. Aj keď bol schopný bez problémov pilotovať prakticky všetky typy lietadiel, aj keď dokonale poznal každ; model zbrane a všetky lokálne a interplanetárne komunikačné systémy, vešmi často pri rozhodovaní a pri riešení problémov uprednostoval vlastný inštinkt a svoje schopnosti. Neraz ho vlastnými očiami videl, ako v krátkom čase premenil kopu neforemných káblov na hnac; prostriedok alebo na obrannú zbraň. Bol neuveriteľný, dokázal skonštruovať ako;vek, čo potreboval. Za to čisto nevedel schopnostiam, ktoré zdedil od svojho otca, jikovního Remeselníka, ale predovšetkým svojmu oduševneniu pre Umenie. Od detstva ho nesmierne priťahovali manuálne schopnosti Remeselníkov, ktorí dokázali premeniť bezbrannú hmotu na užitočné a technologické predmety, pričom nechávali nedotknutú ich vnútornú krásu.

Naraz ho vyrušil nepríjemný, preruovaný a hlasný zvuk, ktorý ho vrátil do reality. Neakane sa aktivoval automatický alarm signalizujúci prbliženie sa k nejakému objektu.

Nasiriya Hotel

Hotel uršite nespadal do kategórie pãpã hviezdíkov;ch, ale pre ňu, ktorá bola zvyknut; trviť dlh; t;dn; v stane uprostred pãte, aj jednoduch; sprcha predstavovala luxus. Elisa sa

odovzdala prÁdu teplej a posilÁujÁcej vody, ktorÁ jej masÁrovala krk a plec. Jej telo to urÁite potrebovalo a ocenilo sÁriou prÁjemnÁ½ch zimomriavok, ktorÁ jej preÁli viacrÁt po celom chrbte.

DÁleÁitosÁ niektorÁ½ch vecÁ-, si uvedomÁme, aÁ¾ keÁ ich stratÁme.

Zo sprchy vyÁla aÁ¾ po desiatich minÁtach. Para zahmlila zrkadlo zavesenÁ Ďplne nakrivo. SkÁsila ho narovnaÁ, ale ihneÁ po narovnanÁ sa vrÁtilo do pÁvodnej Áikmej polohy. Rozhodla sa ignorovaÁ to. Okrajom uterÁka utrela zo zrkadla kvapÁku a pozrela sa na svoj odraz. KeÁ bola mladÁia, viacrÁt jej ponÁkli prÁcu modelky, dokonca aj hereÁky. MoÁno by dnes bola filmovou hviezdou alebo manÁelkou nejakÁho bohatÁho futbalistu, ale peniaze ju nikdy prÁliÁ nelÁkali. Uprednostnila pot, dÁ½chanie prachu, ÁtÁdium starovekÁ½ch listÁn a nÁjvÁtevy odÁahlÁ½ch miest. DobrodruÁstvo mala vÁ¾dy v krvi a vzruÁenie, ktorÁ cÁtila pri nÁjdenÁ nejakÁho starÁho diela, pri objavenÁ stÁp pochÁdzajÁcich z obodbÁ pred tisÁckami rokov, to sa nedalo porovnaÁ s niÁAm inÁ½m.

PriblÁÁila sa k zrkadlu, trochu viac ako zvyÁajne, aÁ¾ natoÁ¾ko, Á¾e v kÁtikoch oÁÁ videla neÁstupnÁ malÁ vrÁsky. Rukou automaticky zaÁla do vrecka s kozmetikou a vybrala jeden z krÁmov, ktorÁ ti âââza tÁ½¾deÁ uberÁ desaÁ rokovâââ. Starostlivo si ho naniesla na celÁ tvÁr a eÁte raz si dÁkladne prezrela tvÁr.

No o sa dalo aka, zrak? Na druhej strane, na v½sledok bolo treba aka sedem dn.

Usmiala sa nad sebou a nad v½etk½mi enami, ktor sa dali zbalamuti reklamou.

Hodiny zavesen nad poste¼ou ukazovali 19,40. No tak toto urite nezvládane, má na prápravu iba dvadsa min.

o najr½chlejšie sa poutierala, dlh svetl vlny nechala mierne vlhk a otvorila skrišu z tmavho dreva, kde mala nieko¼ko slvnostnejšich áiat, ktor si so sebou zobrala. Pri inej prálezitosti by strávil hodiny ávahami, ktor áaty by boli najvhodnejšie pre táto prálezitos, ale pre dne½n½ veer bola vo¼ba skutoene obmedzená. Bez dlhho rozm½ááania si vybrala ierne krítke áaty. Boli ve¼mi pávabn, rozhodne vyz½vav, ale nie vulgárne, s ve¼korys½m v½strihom z½raz½ujícím jej trojky. Áaty nonáalantn½m pohybom ruky pohodila na poste¼.

19,50. Napriek tomu, áe bola áena, nenávidela neskor práchody.

Vyzrela z okna a zbadala tmav½ SUV, neuverite¼ne leskl½, tesne pred v½chodom z hotela. Mladák vo vojenskej uniforme, ktor½ bol oívidne áofom vozidla, sa opieral o kapotu a ákanie si krítal pokojn½m fajenm cigarety.

Sna¼ila sa z½razni si oí ceruzkou a maskarou,

potom si preĀĵla rĀ°Ā¼om po perĀĵch a, snaĀ¼iac sa ho
rozotrieĀ¥ rovnomerne pohybmi pier posielanĀm bozkov do
prĀĵdna, si pripla svoje obĀ¼Ā°benĀ© nĀĵuĀĵnice, aj keĀ#
sa musela potrĀĵpiĀ¥ s nĀĵjdenĀm â###dierokâ##.

ĀĀ¼ teraz si uvedomila, Ā¼e uĀ¼ dĀĵvno netrĀĵvila
veĀ#er vonku. KvĀĵli robote sa vĀ¼dy tĀ°lala po svete
a nikdy nedokĀĵzala nĀĵjsĀ¥ niekoho, s kĀ½m by mohla
maĀ¥ stabilnĀ½ vzĀ¥ah trvajĀ°ci dlhĀĵie neĀ¼ niekoĀ¼ko
mesiacov. VrodenĀ½ materskĀ½ inĀĵtinkt fungujĀ°ci v
kaĀ¼dej Ā¼ene, ktorĀ½ sa jej od dievĀ#enskĀ½ch
rokov darilo vĀ¼dy Ā°speĀĵne potlaĀ#iĀ¥, sa teraz, keĀ#
biologickĀ© hodiny zaĀ#Ānali odpoĀ#ĀtavaĀ¥ poslednĀ©
minĀ°ty, ozĀ½val Ā#oraz Ā#astejĀĵie. MoĀ¼no by bolo
naĀ#ase vĀĵĀ¼ne sa nad tĀ½m zamyslieĀ¥ a vytvoriĀ¥
rodinu.

Ā#o najrĀ½chlejĀĵie tĀ°to myĀĵlienku potlaĀ#ila. Natiahla
si Āĵaty, obula jedinĀ½ pĀĵr lodiĀ#iek s vysokĀ½m
opĀĵtkom, ktorĀ½ mala so sebou a ĀĵirokĀ½m gestom
si na obe strany krku naniesla svoj obĀ¼Ā°benĀ½
parfĀ©m. EĀĵte hodvĀĵbnu Āĵatku a vĀĵĀ#Āĵiu Ā#iernu
kabelku. Bola pripravenĀĵ. PoslednĀ½ pohĀ¼ad do zrkadla
s niekoĀ¼kĀ½mi Āĵkvrnami zavesenĀ©ho na stene pri
dverĀĵch jej potvrdil dokonalĀ½ vzhĀ¼ad. Urobila otoĀ#ku a
spokojnĀĵ sama so sebou vyĀĵla z dverĀ-.

MladĀ½ vodiĀ# potom, Ā#o zatvoril Ā°sta, ktorĀ© sa mu
mimovoĀ¼ne otvorili pri pohĀ¼ade na Elisú vychĀĵdzajĀ°cu

krokom modelky z hotela, zahodil prã;ve zapã;lenãº druhãº cigaretu a poponã;hã¾al sa otvoriã¥ jej dvere auta.

ã##Dobrã½ veã#er, doktorka Hunterovã;. Mã´ã¾eme ã-sã¥?ã## opã½tal sa vã;havo vojak.

ã##Dobrã½ veã#er,ã## odpovedala vyã#ariac svoj prekrã;сны ãºsmev. ã##Som hotovã;.ã##

ã##ã#akujem za zvezenieã##, dodala pri nastupovanã do auta, dobre si vedomã; toho, ã¾e sa jej mierne nadvihne sukã#a a zarazenã©mu vojakovi odhalã ¤asã¥ nã'h.

Vã¾dy mala rada, keã# ju obdivovali.

Kozmickã; loã# Theos ã## Alarm priblãã¾enia

Systã©m O^COM pred Azakisom okamã¾ite stelesnil zvlã;ã;tny predmet, ktorã©ho obrysy eã;te neboli dobre definovanã© v dã'sledku nãzkeho rozlãã;enia hã¾adã;ã#ikov s dlhã½m dosahom, ktorã© ho monitorovali. Urã#ite sa pohyboval a rozhodne sa pribliã¾oval k ich lodi. Varovnã½ systã©m pre prãpady priblãã¾enia inã½ch telies vyhodnotil pravdepodobnosã¥ zrã;ã¾ky lode Theos s neznã;mym telesom na viac ako 96 %, pokiaã¾ ani jedno z telies nezmenã svoju drã;hu.

Azakis sa poponã;hã¾al a skoã#il do najbliã¾ã;ieho modulu na presun. ã##Palubnã; doska,ã## kategoricky prikã;zal automatickã©mu systã©mu riadenia.

Po piatich sekundã;ch sa dvere so zasyã#anãm otvorili a na veã¾kej centrã;lnej obrazovke veliteã¾skã©ho pracoviska sa zobrazil, eã;te stã;le veã¾mi rozmazanã½, obraz predmetu

približne sa po dráhe zrážky s ich ložou.

Takmer súčasne sa otvorili dvere druhého modulu, z ktorého vyskočil zadychaný Petri.

„O sa do čerta robte!“ spáľtal sa priateľa, „V tejto záne by nemali byť meteority, povedal prekvapený, aj on s pohľadom upretým na veľkú obrazovku.

„Nemyslám, že je to meteorit.“

„Ak to nie je meteorit, tak čo to je?“ opáľtal sa Petri, vidíte ne prestrašený.

„Ak okamžite nezmeníme trasu, uvidíte to na vlastné oči, keď sa nám to vrazí priamo do palubnej dosky!“

Petri sa okamžite chopil navigačnej páky a zadal mierny odklon od pôvodnej nastavenej trajektórie.

„Náraz o 90 sekúnd,“ ohlásil teplý ženský hlas systému približovania bez akýchkoľvek emácií. „Vzdialenosť telesa: 276 000 kilometrov, približuje sa.“

„Petri, rob niečo, prosím Ťa a urob to rýchlo!“ skríkaval Azakis.

„Urob, ale henti veci rozhodne priliati rýchlo.“

Odhad pravdepodobnosti nárazu, zobrazovaný na obrazovke vpravo od objektu, sa pomaly znižoval. 90 %, 86 %, 82 %.

â##Tak toto asi nezvlÃ¡dneme,â## hlesol Azakis.

â##PřiateĎu, tak zÃ½ zÃ½zraĎnÃ½ objekt, Ä#o by zniĎil moju loĎ, eĎte nevyrobili,â## podotkol s diabolskÃ½m Ä#smevom.

Obratom, nÃ¡sledkom ktorÃ©ho na chvÃ½ku obaja stratili rovnovÃ½hu, nastavil Petri na oboch motoroch Bousen doÄ#asnÃ½ zmenu polarity. KozmickÃ½ loĎ sa na pÃ¡r okamihov, ktorÃ© sa im vÃ¡ak zdali nekoneĎnÃ©, roztriasla a iba sofistikovanÃ½ systÃ©m umelej gravitÃ¡cie, ktorÃ½ okamÃ½ite zaistil kompenzÃ¡ciu zmeny, zabrÃ¡nil tomu, aby dvaja Ä#lenovia posÃ¡dky narazili do steny pred nimi.

â##PeknÃ½ Ä#ah,â## zvolal Azakis a potÃ½apkal přiateĎa po pleci. â##Teraz vÃ¡ak, ako chceĎ zastaviÄ# rotÃ¡ciu?â## Predmety okolo nich sa uÃ½ zaÄ#ali dvÃ½haÄ# a krÃ½iÄ# v miestnosti.

â##VydrÃ½ chvÃ½ku,â## povedal Petri a stlÃ¡Ä#al naÄ#alej tlaĎidlÃ½ a hÃ½bal pÃ½Ä#kami.

â##StaÄ#Ä#-, aby som ...â## PÃ¡r kvapiek potu mu pomaly stekalo po Ä#ele.

â##...otvoril...,â## pokračoval, zatiaĎ Ä#o vÃ½etko, Ä#o bolo v miestnosti lietalo bez kontroly okolo nich. Aj oni dvaja sa zaÄ#ali dvÃ½haÄ# zo zeme. SystÃ©m umelej gravitÃ¡cie uÃ½ nedokÃ½al kompenzovaÄ# obrovskÃ½ odstredivÃ½ silu, ktorÃ½ sa zaÄ#ala generovaÄ#. Ä#Ä#m Ä#alej, tÃ½m boli Ä½ahÃ½Ä#.

â##... dvere tri!â## skriÄ#al nakoniec Petri, zatiaĎ

Ä#o vÄ;etky predmety spadli naraz na zem. Ä¸aÄ¼kÄ½ odpadkovÄ½ kÄ'Ä; zasiahol Azakis presne medzi tretie a Ä;tvrtÄ© rebro a on vydal hlasnÄ½ ston. Petri, z pol metrovej vÄ½Ä;ky, kde sa vznÄ;Ä;al, spadol pod riadiaci panel a nadobudol dosÄ¥ nezvyÄ#ajnÄº a komickÄº polohu.

Odhad pravdepodobnosti zrÄ;Ä¼ky klesol na 18 % a Ä#alej rÄ½chlo klesal.

â##VÄ;etko v poriadku?â## uisÄ¥oval sa Azakis, snaÄ¼iac sa maskovaÄ¥ pichnutie v narazenom boku.

â##Ale hej. Som v poriadku, neboj,â## odpovedal Petri vstÄ;vajÄºc.

Okamih potom uÄ¼ Azakis kontaktoval zvyÄ;ok posÄ;dky, ktorej Ä#lenovia pohotovo komunikovali svojmu veliteÄ¼ovi, Ä¼e neutrpeli Ä¼iadne zranenia a Ä¼e aj zariadenie je v poriadku.

PrÄ;ve vykonanÄ½ obrat mierne odchÄ½lil loÄ# Theos od predchÄ;dzajÄºcej trasy a podtlak vyvolanÄ½ otvorenÄm dvierok bol okamÄ¼ite kompenzovanÄ½ automatizovanÄ½m systÄ©mom.

6 %, 4 %, 2 %.

â##VzdialenosÄ¥ od telesa: 60 000 km,â## oznÄ;mil hlas.

Obaja prestali dÄ½chaÄ¥ a napÄ¸to Ä#akali, kÄ½m sa nepriblÄ¼ili na vzdialenosÄ¥ 50 000 km, po prekonanÄ-ktorej by sa aktivovali senzory s krÄ;tkym dosahom. Tieto sekundy sa im zdali nekoneÄ#nÄ©.

â##VzdialenosÄ¥ od telesa: 50 000 km. Senzory krÄ;tkeho

dosahu aktivovanÃ©.â€

RozmazanÃ½ obraz pred nimi neÃ½akane nabral formu. Predmet sa naraz zjavil jasne na obrazovke, videli kaÃ¾dÃ½ jeho detail. Obaja priatelia sa obrÃ½tili sÃ½asne, rozÃ½renÃ½mi oÃ½ami sa snaÃ¾ili zachytiÃ½ pohÃ¾ad toho druhÃ½ho.

â€NeuveriteÃ¾nÃ©!â€ zvolali jednohlasne.

Nasiriya â€ ReÃ½taurÃ½cia Masgouf

PlukovnÃ½k Hudson sa nervÃ½zne prechÃ½dzal tam a spä po uhloprieÃ½ke haly pred hlavnou sÃ½lou reÃ½taurÃ½cie. KaÃ¾dÃ½ minÃ½tu sa pozeral na taktickÃ© hodinky, ktorÃ© mÃ½val vÃ¾dy na Ã¾avom zÃ½pÃ½stÃ½ a nikdy ich neskladal, ani pri spanÃ½-. Bol vzruÃ½enÃ½ ako chalan na svojom prvom rande.

Ã½kanie si krÃ½til popÃ½janÃ½m Martini s Ã¾adom a s plÃ½tkom citrÃ½nu, ktorÃ© mu pripravil fÃ½zatÃ½ barman zvedavo ho pozorujÃ½ci spod hustÃ©ho oboÃ½ia, zatiaÃ¾ Ã½o lenivo utieral pohÃ½re na dlhej stopke.

Alkohol, samozrejme, nebol v islamskÃ½ch krajinÃ½ch povolenÃ½, ale tento veÃ½er predstavoval vÃ½nimku. MalÃ½ reÃ½taurÃ½cia bola celÃ½ vyhradenÃ½ iba pre nich dvoch.

PlukovnÃ½k, chvÃ½u po ukonÃ½enÃ½ konverzÃ½cie s doktorkou Hunterovou, zavola majiteÃ¾ovi podniku a vÃ½slovne ho poÃ¾iadal o Ã½pecialitu podniku, Masgouf, podÃ¾a ktorej bola reÃ½taurÃ½cia pomenovanÃ½. VzhÃ¾adom na problÃ©my so zÃ½skavanÃ½m hlavnej suroviny, jesetera

Ā¼ijĀ°ceho v rieke Tigris, sa chcel uistiĀ¥, Ā¼e ho v reĀ;taurĀ;cii dostanĀ°. Okrem toho vedel, Ā¼e na jeho prĀ-pravu treba aspoĀ# dve hodiny, preto chcel, aby veĀ#eru pripravili bez nĀ;hlenia, dokonale.

KeĀ#Ā¼e maskĀ;Ā#ovĀ; uniforma sa mu pre tĀ°to prĀleĀ¼itosĀ¥ nezdala vhodnĀ;, rozhodol sa oprĀ;Ā;iĀ¥ svoj tmavĀ½ oblek, na ktorom svietila znaĀ#ka Valentino, skombinovaĀ¥ ho s bielo-sivou pĀ;sikovanou hodvĀ;bnou kravatou Ā;tĀ½lu Regimental. Ā#ierne topĀ;nky, vyleĀ;tenĀ©, ako ich dokĀ;Ā¼e vyleĀ;tiĀ¥ iba vojak, boli tieĀ¼ talianske. TaktickĀ© hodinky k tomu sĀce vĀ'bec nesedeli, ale bez nich by sa nedokĀ;zal zaobĀsĀ¥.

â##PrichĀ;dzajĀ°.â## Ā kriekavĀ½ hlas sa ozval z prijĀ-maĀ#a podobnĀ©ho mobilnĀ©mu telefĀ³nu, ktorĀ½ mal plukovnĀk vo vnĀ°tornom vrecku saka. Vypol ho a vyzrel von cez sklo dverĀ-.

VeĀ¼kĀ© tmavĀ© auto preĀ;lo cez pokrĀ#enĀ° igelitovĀ° taĀ;ku, ktorĀ;, postrkovanĀ; miernym veĀ#ernĀ½m vĀ;nkom, poskakovala uprostred cesty. Po prudkom zaboĀ#enĀ zastavilo priamo pred vchodom reĀ;taurĀ;cie. VodiĀ# chvĀĀ¼ku poĀ#kal, kĀ½m sa znovu usadĀ zVĀrenĀ½ prach, potom opatrne vystĀ°pil z auta. Zo slĀ°chadla, ktorĀ© mal vsunutĀ© v pravom uchu, zaznelo niekoĀ¼kokrĀ;t â##all clearâ##. Pozorne si obzrel vopred urĀ#enĀ© stanovĀ;tia, kĀ½m sa neuistil, Ā¼e vĀ;etci jeho druhovia sĀ° na mieste a pripravenĀ postaraĀ¥ sa o

bezpečnosť oboch hostí počas celej doby večere.

Začala bola bezpečnosť.

Otvoril zadné dvere, natiahol opatrne pravú ruku a pomohol svojmu hosťovi vystúpiť z auta.

Elisa pokračovala vojakovi za laskavosť a ladne vystúpila z vozidla. Pozrela nahor a keď jej pľúcami vdychovali čistý vzduch, dopriala si pohľad na rovinné predstavenie, ktoré dokáže ponúknuť iba hviezdna obloha nad púšťou.

Plukovník chvilku váhal, či jej má isť oproti alebo ostať v troch miestnostiach a potom kašľať, keď nejde. Nakoniec sa rozhodol, že ostane sedieť kde je, ďalej, že by takto lepšie zamaskoval svoje rozrušenie. Tvár sa nezaujato priblížil k pultu, sadol si na vysokú stoličku, oprel sa o ľavú lakte o tmavý drevený dosku, pokrýval pohľadom, čím rozvíril zvyčajne nájaja, ktoré v ňom ostal a pozoroval citrónové semienko, ako pomaly sadalo na dno.

Dvere sa otvorili so slabým začiatkom a vojak ich vodič vstúpil ako prvý, aby skontroloval, či je všetko v poriadku. Plukovník mu zľahka pokynul hlavou, preto sprievodca voviedol Elisú do vnútra a jirok gestom ruky jej dal prednosť.

„Dobrý večer, doktorka Hunterová,“ pozdravil plukovník zdvihnutím sa zo stoličky a vykľúčením svoj najrovnejšieho úsmevu. „Mali ste pohodlnú cestu?“

„Dobrá večer, plukovník,“ odpovedala Elisa s rovnako ústným úsmevom. „Všetko v poriadku, ďakujem. Váš vodič bol naozaj veľmi pozorný.“
„Máte ešte úsmev,“ ďakujem, povedal plukovník autoritatívnym hlasom sprievodcovi, ktorého ho vojensky pozdravil, otočil sa na podpätku a zmizol v tme.

„Aperitív, pani doktorka?“ opýtal sa plukovník a gestom ruky privolať ťažko barmana.

„To isté, čo pijete vy,“ ihneď odpovedala Elisa ukážuc na pohár Martini, ktorého plukovník ešte stáje držal v ruke. Potom dodala: „Máte ešte ma voláť Elisa, plukovník, bude to tak lepšie.“

„Všetborne. A ty ma volaj Jack,“ plukovníka nechalme pre vojakov.

To je dobrá záležitosť, pomyslel si plukovník.

Barman starostlivo pripravil druhý Martini a položil ho pred ťažko hosťu. Ona priblížila svoj pohár k plukovníkovmu poháru a zacinkala nimi.

„Na zdravie,“ povedala s úsmevom a útedro si z pohára odpila.

„Elisa, musím povedať, že dnes večer si naozaj prekrásna,“ povedal plukovník a prebehol ju rýchlo očiami od hlavy až po päty.

„Ani ty nevyzeráš zle. Uniforma má ešte svoje čaro, ale mne sa páči oveľa viac takto,“ povedala so zlomyseľným úsmevom a naklonila hlavu trochu nabok.

Jack, trojku v rozpakoch, obrátil svoju pozornosť na obsah pohára, ktorého mal ešte stále v ruke. Chvilku ho pozoroval a potom vypil všetko jedným dychom.

„No povie, premiestnime sa k nášmu stolu?“
„Vynikajúci nápad,“ odpovedala „som hladná ako vlk.“

„Dal som pripraviť špeciálnu podniku. Dúfam, že ti bude chutiť.“

„Nie, nehovor, že si naozaj dokázal dať pripraviť Masgouf,“ zvolala a rozárilá svoje krásne zelené oči šasom. „Je prakticky nemožné uloviť jesetera v Tigrise v tomto období.“

„Ak máš čas a ako ty, nemohol som ťa menej ako to najlepšie,“ odpovedal plukovník potešením, preto že videl, že jeho snaha bola skutočne ocenená. Než jej podal pravú ruku a vyzval ju, aby ho nasledovala. Ona mu ruku so zlomyseľným úsmevom stisla a nechala sa odprevadiť k stolu.

Miestnosť bola vkusne zariadená v miestnom štýle. Teplé a tlmené svetlo, závesy pokrývajúce takmer všetky steny a splávali aj zo stropu. Veľký koberec so vzorom Eslimi Toranjdar pokrýval takmer celú podlahu, menšie koberce boli zase pokladené v kútach miestnosti, ako keby ju rámovali. Samozrejme, podľa tradície by mali byť na podlahe opierajúce sa o pohodlné a mäkké vankše, a

ale plukovník, ako správy mu ¾ zapadu, uprednostnil
klasický štýl. Aj štýl bol vkusne prestretý, farby
obruku a obrázkov dokonale ladili so zvykom miestnosti. V
pozadí znela hudba, v ktorej Darbuka⁹ sprevádzala v rytme
Maqsum¹⁰ melódii Oud¹¹ a ktorá nevieravo vypočula
celý priestor.

Dokonale vešer.

Priblížil sa vysoký, ťahly ašán a zdvorilo, s
miernym úklonom, vyzval hosťov, aby si sadli. Plukovník
najprv pomohol sadnúť Elise a prisunul jej stoličku,
potom si sadol oproti nej, pričom dal pozor, aby sa mu kravata
nezošmykla do taniera.

„Je tu skutočne veľmi pekne,“ povedala Elisa
obzerajúc sa okolo seba.

„Ďakujem,“ povedal plukovník. „Musím sa
priznať, trošku som sa báľ, že sa ti tu nebude páčiť.
Potom som si spomenul na tvoje nadšenie pre tieto miesta
a povedal som si, že toto by mohlo byť najlepšou
voľbou.“

„Presne si to uďal!“ vykřkla Elisa a znovu sa
šarovne usmiala.

„ašán otvoril fľašu amperskoho a ½m im
obom plnil poháre, pričel aj druhý s podnosom, ktorý sa
ich opľtal: Prajete si na záiatok trochu Most-o-bademjun?
“

Obaja hostia sa na seba poteÅ¡ene pozreli, vzali pohÅ¡re a znovu si pripili.

PribliÅ¾ne sto metrov od reÅ¡taurÅ¡cie dve podivnÅ© osoby v tmavom aute manipulovali so sofistikovanÅ½m pozorovacÅ©m systÅ©mom.

â€”Videl si, ako sa mÅ¡ plukovnÅ©k okolo holubiÅ©ky?â€”
uÅ¡krlul sa tlsÅ©och sediaci na sedadle vodiÅ©a. Omrvinky z obrovskÅ©ho sendviÅ©a, ktorÅ½ jedol, mu padali na brucho a nohavice.

â€”To bol fakt geniÅ¡lny nÅ¡pad vloÅ¾iÅ© vysielatÅ©ku do doktorkinej nÅ¡uÅ¡nice,â€” odpovedal druhÅ½, oveÅ¾a chudÅ¡-, s veÅ¾kÅ½mi a tmavÅ½mi oÅ©ami, popÅ¡ajÅ©c kÅ¡vu z veÅ¾kÅ©ho hnedastÅ©ho papierovÅ©ho pohÅ¡ra.
â€”OdtiaÅ¾ mÅ©me perfektne poÅ©uÅ© vÅ¡etko, Å©o si povedia.â€”

â€”SnaÅ¾ sa niÅ© nepokaziÅ© a zaznamenaÅ© vÅ¡etko,â€”
odvrkol druhÅ½ â€”inÅ¡ budeme musieÅ© zjesÅ© nÅ¡uÅ¡nice na raÅ©ajky.â€”

â€”Neboj sa. PoznÅ¡m tento prÅ©stroj aÅ¾ veÅ¾mi dobre. Neunikne nÅ¡m ani poÅ¡epnutie.â€”

â€”MusÅ©me sa snaÅ¾iÅ© pochopiÅ©, Å©o vlastne odhalila doktorka,â€” dodal ten tlstÅ½, â€”nÅ¡ Å¡ Å¡Å©f investoval kopec peÅ©azÅ© do tajnÅ©ho sledovania tohto vÅ½skumu.â€”

â€”UrÅ©ite to nebude Å¾ahkÅ©, vzhÅ¾adom na impozantnÅ© bezpeÅ©nostnÅ© Å¡truktÅ©ru, Å©o okolo toho vybudoval plukovnÅ©k.â€” ChudÅ½ muÅ¾ pozrel zasnene na

oblohu a dodal: Ak by mne dali Ä#o i len tisÄcinu z tÄ½ch peÄ#azÄ-, dnes by som si hovel pod palmou na Kube a mojÄ-m jedinÄ½m problÄ©mom by bolo, Ä#i mi si mä½m daÄ¥ doniesÄ¥ Margaritu alebo PiÄ±a Coladu.â##

â##A k tomu eÄ½te pä½r peknÄ½ch bÄ½b v bikinÄ½ch, Ä#o by Ä¥a natierali opaÄ¼ovacÄm krÄ©mom, nie?â## odpovedal tÄ¥och a prepukol do smiechu, pri ktorom sa mu natriasalo brucho tak, Ä¼e mus z neho padali omrvinky z uÄ¼ zjedenÄ©ho sendviÄ#a.

â##Toto predjedlo je vynikajÄ°ce.â## Doktorkin hlas zaznel z malÄ©ho reproduktora ukrytÄ©ho pod palubnou doskou trochu skreslene. â##MusÄm sa ti priznaÄ¥, vÄ½bec som neverila, Ä¼e by sa pod tÄ½mto drsnÄ½m vojenskÄ½m â##pancieromâ## mohol skrÄ½vaÄ¥ takÄ½to dÄ¼entlmen.â##

â##Nooo, vÄ#aka, Elisa. Ani ja by som si nikdy nebol pomyslel, Ä¼e takÄ½ vysokokvalifikovanÄ½; doktorka by mohla byÄ¥, okrem toho Ä¼e je peknÄ½, aj veÄ¼mi prÄ½vetivÄ½; a sympatickÄ½,â## ozval plukovnÄkov hlas, aj tento trochu skreslenÄ½, ale o nieÄ#o tichÄ½ie.

â##PoÄÄ½vaj ich, holÄ°bkov,â## vyÄ½lo z tlstÄ©ho chlapa na sedadle vodiÄ#a. â##PodÄ¼a mä#a skonÄ#ia v posteli.â##

â##Nebol by som si takÄ½ istÄ½,â## odpovedal druhÄ½. â##NaÄ½a doktorka je rozhodne dosÄ¥ preÄ½ibanÄ½; a neverÄ-m, Ä¼e jedna veÄ#era a nejakÄ½ pochybnÄ½ kompliment postaÄ#ia na to, aby mu klesla do nÄ½ruÄ#ia.â##

###DesaÅ¥ dolÄ½rov na to, Å¾e ju dnes dostane,## ozval sa tľÄ½och a natiahol pravÄ½ ruku smerom ku kolegovi.

##Ok, ruku na to,## sÄ½hlasil druhÄ½ a zovrel ruÄ½isko natiahnutÄ½ pred sebou.

KozmickÄ½ loÄ½ Theos ## ZÄ½hadnÄ½ teleso

Teleso, ktorÄ½ sa zhmotnilo pred dvoma ohromenÄ½mi cestovateÄ½mi, urÄ½ite nebolo niÄ½Ä½m, Ä½o by mohla napriek svojej nekoneÄ½nej predstavivosti vytvoriÄ½ prÄ½roda. Podobalo sa na nejakÄ½ kovovÄ½ kvet s troma dlhÄ½mi lupeÄ½mi a s mierne kuÄ½Ä½ovitÄ½m piestikom v strede. Ä½asÄ½ za piestikom mala formu Ä½esÄ½hrannÄ½ho hranola s plochou zÄ½kladne o nieÄ½o vÄ½Ä½Ä½ou ako bola plocha kuÄ½Ä½a osadenÄ½ho na opaÄ½nej strane a fungovala ako podpera pre celÄ½ Ä½truktÄ½ru. Z troch strÄ½n s rovnakou vzdialenosÄ½ou od Ä½esÄ½hranu vystupovali obdÄ½Ä½nikovÄ½ lupene, ktorÄ½ch dÄ½Ä½ka mala najmenej Ä½tvornÄ½sobok zÄ½kladne.

##VyzerÄ½ to ako nejakÄ½ starÄ½ veternÄ½ mlyn, ako tie, Ä½o sa pouÄ½Ä½ali pred stÄ½roÄ½iami na veÄ½kÄ½ch vÄ½chodnÄ½ch prÄ½Ä½ch,## zvolal Petri, no ani na okamih neodtrhol oÄ½i z predmetu na veÄ½kej obrazovke.

Azakisovi preÄ½li po chrö½te zimomriavky, keÄ½ si spomenul na niektorÄ½ starÄ½ prototypy, ktorÄ½ pred odletom Ä½tudoval na odporÄ½Ä½ania StareÄ½inov.

##Je to vesmÄ½rna sonda,## povedal rozhodne Azakis. ##Videl som ich niekoÄ½ko v starÄ½ch archÄ½och Siete,

vyzerali viac menej ako toto,### pokraoval a prostrednctvom N^COM sa snail vyhadao najviac informáci o tejto tme.

###Vesmárna sonda?### opaltal sa Petri otoiac sa prekvapene k svojmu druhovi. ###A kedy sme ju vypustili?###

###Nemyslám, e je na;a.###

###Nie je na;a? o tlm chce; poveda priateu?###

###Tlm chcem poveda, e ju nevyrobil ani nevypustil nikto z obyvateov planety Nibiru.###

Petriho tvár bola Am alej tlm viac rozrujen;. ###o to znamení? Sní# mi nechce; poveda, e aj ty verí; tlm sprostostiam o obyvateľoch iných planét?###

###To, o viem je, e ni# podobn nebolo skontruovan na najej planete. Skontroloval som celú archv Siete a neexistuje iadna zhoda s predmetom, ktorú je pred nami. Ani v projektoch, ktoré neboli nikdy realizovan.###

###To nie je možn!###, vykŕkol Petri. ###Ten tvoj N^COM mus by mimo fízy. Skontroluj lepíe.###

###Je mi áto, Petri. Uá som kontroloval dvakrát a som si plne istú, e toto dielo nie je na;e.###

Vizuálny systém s krítkym dosahom generoval trojrozmernú obraz predmetu s podrobnou vizualizáciou aj tých najmenších detailov. Hologram sa s miernou

oscilā;ciou vznā;Ā;al v strede veliteĀ¾skĀ©ho pracoviska vo vĀ½Ā;ke pribliĀ¾ne pol metra nad zemou.

Petri ho pohybom pravej ruky zaĀ#al otĀ;Ā#aĀ¥, priĀ#om pozorne sledoval vĀ;etky jeho detaily.

â##VyzerĀ;, Ā¾e je vyrobenĀ½ z veĀ¾mi Ā¾ahkej zliatiny kovov,â## povedal Petri tĀ³nom, ktorĀ½ znel oveĀ¾a technickejĀ;ie ako pĀ´vodnĀ½, udivenĀ½. â##Motory musia byĀ¥ napĀ;janĀ© tĀ½mi troma lupeĀ#mi, tak sa mi zdĀ;, Ā¾e tie sĀº pokrytĀ© nejakĀ½m materiĀ;lom citlivĀ½m na slneĀ#nĀ© svetlo.â## Nakoniec sa zaĀ#al pohrĀ;vaĀ¥ s ovlĀ;daĀ#mi systĀ©mu. â##Piestik je urĀ#ite nejakĀ; antĀ©na Ā#i prijĀmaĀ# a vysielā# a v Ā;esĀ¥hrranom hranele je urĀ#ite â##mozogâ## tej veci.â##

Petri Ā#Ām Ā#alej, tĀ½m rĀ½chlejĀ;ie otĀ;Ā#al hologramom, prevracal ho v kaĀ¾dom smere. Naraz otĀ;Ā#anie zastavil a zvolal: â##Pozri sa sem. Ā#o je podĀ¾a teba toto?â## opĀ½tal sa a snaĀ¾il sa zvĀ¼Ā#Ā;iĀ¥ obraz.

Azakis sa pribliĀ¾il Ā#o najviac. â##VyzerĀ; to ako symboly.â##

â##Dva symboly, povedal by somâ##, opravil ho â##alebo lepĀ;ie, jeden obrĀ;zok a Ā;tyri takmer spojenĀ© symboly.â##

Azakis pokračoval prostrednĀctvom systĀ©mu N^COM vo vyhĀ¾adĀ;vanĀ-, ale nevedel nĀ;jsĀ¥ absolĀºne niĀ#, Ā#o by sa aspoĀ# minimĀ;lne podobalo tomu, Ā#o mali pred sebou.

Obrã;zok tvoril obdã¼nik, ktorã½ vypã¼ali pozdã¼ne pruhy striedavo ãervenej a bielej farby. V hornom ãavom rohu bol ãalã obdã¼nik modrej farby s päťdesiatimi päťramennã½mi hviezdami bielej farby. Vpravo od neho boli ãtyri symboly:

JUNO

ãããVyzerã; to ako nejakã© pãsmo,ããã odvã¼il sa vyjadriã svojú teãriu Azakis. ãããMoã¼no tie symboly znamenajã meno toho, kto sondu vytvoril.ããã

ãããMohlo by to byã aj jej menoããã, protireãil Petri. ãããSonda sa volã; ãããJUNOããã a symbolom tã½ch, ktorã ju vytvorili, je ten farebnã½ obdã¼nik.ããã

ãããTak ãi tak, urãite sme ju nevyrobili my,ããã zhrnul Azakis. ãããMyslãã, ã¼e v jej vnãtri mã¼ existovaã nejakã; forma ã¼ivota?ããã

ãããMyslãm, ã¼e nie. Aspoã nie takã; , akã© poznã;me my. Priestor v zadnej komore, ão je jedinã½ priestor, kde by sa nieão mohlo nachã;ďzaã, je prãliã; malã½ pre ã¼ivot nejakej bytosti.ããã

Zatiaã ão rozprã;val, Petri uã¼ zaãal sondu skenovaã a hã¼adaã tak akã½koã¼vek znak ã¼ivota v jej vnãtri. Po krãtkom ãase sa na obrazovke ukã;zala sã©ria symbolov, preto ich zaãal rã½chlo prekladaã svojmu priateã¼ovi.

ãããNaã;e senzory ukazujã, ã¼e vnãtri nie je niããããã¼ivã©ããã a zdã; sa, ã¼e tam nie sã ani ã¼iadne

zbrane. Po prvej analýze máme konštatovať, že toto vec je nejaký prieskumný zariadenie vyslané do priestoru slnečnej sústavy, aby skúsilo niečo, o čom my zatiaľ nič nevieme.##

##Mohlo by to byť aj tak, ako hovorí,## potvrdil Azakis, ##ale mali by sme si položiť otázku: ##Vyslaný kým?##

##No,## zamyslel sa Petri, ##ak vylúči prátomnosť tajomných obyvateľov iných planét, povedal by som, že jediný, ktorý by mohli urobiť niečo taký, s tvojimi starými pozemkami zánicia.##

##Čo to hovorí? Veď keď sme u nich boli naposledy, boli schopní iba tak jazdiť na koňoch. Ako by mohli dosiahnuť takúto úroveň znalostí v takej krátkej dobe? Vyslať sondu na prechádzku do vesmíru nie je hračka.##

##V krátkej dobe?## namietol Petri dávajúc sa mu priamo do očí. ##Nezabúdaj, že pre nich odvtedy uplynulo takmer 3 600 rokov. Keď si zoberie, že ich priemerný vek dosahuje maximálne päťdesiat - šesťdesiat rokov, znamená to, že za tú dobu sa vystriedalo aspoň šesťdesiat generácií. Možno sa stali oveľa inteligentnejšími, ako si predstavujeme.##

##A možno je to práve to,## dodal Azakis snažiac sa ukončiť priateľovú úpravu, ##prečo mali Starginovia takú obavu o túto veľpravu. Oni to predpokladali, teda, aspoň uvažovali o takejto

mo³/₄nosti.â##

â##Mohli n¹/₂m aspo¹/₂ nie¹/₂o nazna¹/₂i¹/₂¥, nie? Ve¹/₂ pri poh³/₄ade na t¹/₂to vec n¹/₂s mohlo aj porazi¹/₂¥.â##

â##Zatia³/₄ sme na ¹/₂rovni dohadov,â## odpovedal Azakis a palcom si prech¹/₂dzal po brade, â##ale zd¹/₂ sa, ³/₄e to m¹/₂ zmysel. Budem sa sna³/₄i¹/₂¥ kontaktova¹/₂ Stare¹/₂inov a sk¹/₂sim dosta¹/₂ z nich nejak¹/₂ inform¹/₂cie, pokia³/₄ v¹/₂bec nejak¹/₂ maj¹/₂. Ty sa zatia³/₄ sna³/₄ pochopi¹/₂ nie¹/₂o viac o tomto ¹/₂ude. Analyzuj aktu¹/₂lnu dr¹/₂hu, r¹/₂chlos¹/₂¥, hmotnos¹/₂¥, v¹/₂ak ty vie¹/₂, ¹/₂o treba... a sk¹/₂s urobi¹/₂ nejak¹/₂ uz¹/₂very, ¹/₂o sa t¹/₂ka destin¹/₂cie, kedy t¹/₂ sondu vypustili a d¹/₂ta, ktor¹/₂ s¹/₂ v nej ulo³/₄en¹/₂. Mus¹/₂me vedie¹/₂ ¹/₂o najviac o tom, ¹/₂o n¹/₂s tam dolu ¹/₂ak¹/₂.â##

â##Ok, Zak,â## odpovedal Petri, zatia³/₄ ¹/₂o u³/₄ okolo neho len tak lietali farebn¹/₂ hologramy s nekone¹/₂n¹/₂m mno³/₄stvom ¹/₂sel a vzorcov.

â##Hej, a nezabudni analyzova¹/₂ t¹/₂ vec, ¹/₂o si identifikoval ako ant¹/₂nu. Ak by to bola skuto¹/₂ne ant¹/₂na, tak by mala by¹/₂ schopn¹/₂ vysIELa¹/₂ a prij¹/₂ma¹/₂¥. Nechcel by som, aby t¹/₂-, ktor¹/₂ vyslali sondu, u³/₄ dostali komunik¹/₂ciu o na¹/₂om stretnut¹/₂-.â##

Potom si to Azakis r¹/₂chlo namieril ku kab¹/₂ne H¹/₂COM, jedinej na celej lodi, ktor¹/₂ bola vybaven¹/₂ na komunik¹/₂ciu na ve³/₄k¹/₂ vzdialenosti a ktor¹/₂ sa nach¹/₂dzala medzi dverami osemn¹/₂s¹/₂ a dev¹/₂tn¹/₂s¹/₂ modulov na intern¹/₂ presun. Dvere kab¹/₂ny sa otvorili s tich¹/₂m zasy¹/₂an¹/₂m a Azakis sa

vsunul do Ā°zkej kabĀny.

Ktovie, preĀ#o ju urobili takĀ° malĀ°... spĀ½tal sa sĀjm seba, kĀ½m sa snaĀ¾il usadiĀ¥ sa na uzuĀ#kom sedadle, ktorĀ© sa automaticky zosunulo zhora. MoĀ¾no chceli, aby sme ju pouĀ¾Āvali Ā#o najmenej...

KĀ½m sa mu za chrbtom zatvĀjrali dvere, zaĀ#al zadĀjvaĀ¥ prĀkazy na konzole pred sebou. Musel poĀ#kaĀ¥ niekoĀ¾ko sekĀ°nd na stabilizĀciu signĀlu. Naraz sa na holografickom displeji, takmer rovnakom ako bol ten v jeho miestnosti, zaĀ#ala zobrazovaĀ¥ rokmi poznaĀ#enĀj tvĀjr s ostrĀ½mi Ā#rtami patriaca jeho nadriadenĀ©ho StareĀjinu.

Ā##Azakis,Ā## povedal muĀ¾ s nĀjznakom Ā°smevu a pozdravil ho aj zdvihnutĀm kostnatej ruky. Ā##Ā#o Ā¥a primĀġlo, aby si tak nĀjhle volal Ā°bohĀ©ho starca?Ā##

Nikdy sa presne nedozvedel presnĀ½ vek svojho nadriadenĀ©ho. Nikto nepoznal takĀ©to sĀ°kromnĀ© informĀcie o nikom zo StareĀinov. Iste videl uĀ¾ veĀ¾a otĀjĀ#ok okolo slnka. Napriek tomu jeho oĀ#i blĀ°dili sprava doĀ¾ava a naopak tak, Ā¾e ani on by to nedokĀjal lepĀje.

Ā##DoĀjlo k veĀ¾mi prekvapujĀ°cemu stretnutiu, teda aspoĀ# pre nĀjs bolo veĀ¾mi prekvapujĀ°ce,Ā## zaĀ#al Azakis bez veĀ¾kĀ½ch okolkov, priĀ#om sa snaĀ¾il pozeraĀ¥ priamo do oĀ#Ā svojho partnera. Ā##Takmer sme narazili do jednĀ©ho Ā#udnĀ©ho telesa,Ā## pokraĀ#oval, snaĀ¾iac sa zachytiĀ¥ kaĀ¾dĀ½, aj minimĀlny nĀjznak mimiky na tvĀjri StareĀjinu.

â##Telesa? PokÃºs sa vysvetliÃº mi to lepÅ¡ie, synu.â##

â##Petri ho eÅ¡te stÅ¡le analyzuje, ale my si myslÃ¡me, Å¾e by to mohol byÃº nejakÃ½ druh sondy a som si istÃ½, Å¾e nie je naÅ¡a.â## OÃ¡i StareÅ¡inu sa rozÅ¡irili v Å°Ã¾ase. Zdalo sa, Å¾e aj on je prekvapenÃ½.

â##Na trupe sme naÅ¡li vyrytÃ© nejakÃ© zvlÃ¡štné symboly, vyzerÃ¡ to na neznÃ¡my jazyk,â## dodal. â##Posielam ti vÃ¡etky Å°daje.â##

Zdalo, Å¾e pohÃ¾ad StareÅ¡inu sa na chvÃ¾ku stratil v diaÃ¾ke, kÃ½m prostrednÃ¡ctvom svojho O^COM analyzoval tok prichÃ¡dzajÃºcich informÃ¡ciÃ¡.

Po pÃ¡r okamihoch, ktorÃ© sa vÃ¡ak zdali nekoneÃºnÃ©, sa jeho oÃ¡i znovu upreli na svojho partnera a tÃºnom, ktorÃ½ neprezerÃ¡dzal Å¾iadne emÃ¡cie, povedala: â##OkamÃ¾ite zvolÃ¡m Radu stareÅ¡inov. VÃ¡etko naznaÃºuje, Å¾e vaÅ¡je poÃ¡iatoÃºnÃ© dedukcie sÃº presnÃ©. Ak by to bola skutoÃºne pravda, museli by sme okamÃ¾ite prehodnotiÃº naÅ¡je plÃ¡ny.â##

â##ÃºakÃ¡me na sprÃ¡vyâ##, s tÃ½mito slovami Azakis ukonÃ¡il komunikÃ¡ciu.

Nasiriya â## VeÃºera

PlukovnÃ¡k a Elisa popÃ¡jali uÃ¾ tretÃº pohÃ¡r Å¡ampanskÃ©ho a nÃ¡lada uÃ¾ bola pomerne neformÃ¡lna.

â##Jack, musÃ¡m povedaÃº, Å¾e tento Masgouf je boÃ¾skÃ½. Ani ho nedojeme, je obrovskÃ½.â##

â##NuÃ¾, je skutoÃºne vynikajÃºci. Mali by sme zloÃ¾iÃ¡

¥ poklony kuchÄ;rovi.â##

â##MoÅ¾no by som sa zaÅ#ho mala vydaÅ¥, aby mi varil,â## povedala Elisa so smiechom a trochu prehÄ;Å#ajÃc. Alkohol uÅ¾ zaÄ#Ä#Anal ÅºÄ#inkovaÅ¥.

â##Tak to teda nie, nech sa postavÄ do radu. Ja som prvÄ½.â## OdvÄ;Å¾il sa namietnuÅ¥ a pomyslel si, Å¾e snÄ;Ä# to aÅ¾ tak neprehnal. Elisa sa zatvÄ;рила, Å¾e to nepoÄ#ula a Ä#alej jedla svoju porciu jesetera.

â##Ty nie si Å¾enatÄ½, vÄ;ak?â##

â##Nie, nikdy som na to nemal dosÅ¥ Ä#asu.â##

â##To je len starÄ; vÄ½hovorka,â## namietla ona so zlomyseÄ¾nÄ½m Åºsmevom.

â##No, mal by som povedaÅ¥, Å¾e raz som bol veÄ¾mi blÄzko, ale vojenskÄ½ Å¾ivot sa Å¥aÅ¾ko kombinuje s manÅ¾elstvom. A ty?â## dodal a tÄ½m ukonÄ#il tÄ©mu o spomienke, ktorÄ;, ako sa zdalo, eÄ;te neprebolela. â##Bola si niekedy vydatÄ;?â##

â##Ä½artujeÄ;? Kto by uÅ¾ len zniesol Å¾enu, ktorÄ; trÄ;vi vÄ¸Ä#Ä#inu svojho Ä#asu cestovanÄm po svete, kopanÄm a hrabanÄm pod zemou ako krtko a ktorÄ; sa zabÄ;va tÄ½m, Å¾e otvÄ;ra hroby starÄ© tisÄcky rokov?â##

â##VeÄ# to,â## povedal Jack s horkÄ½m Åºsmevom, â##evidentne nie sme vhodnÄ pre manÅ¾elstvo.â## A kÄ½m zdvÄhal pohÄ;r, navrhol melancholicky: â##Vypime si na to.â##

Vtom k nim podiÄ;iel priÄ;iel Ä#aÄ;nÄk a priniesol im

Ä#alÄ;Ä prÄ;ve upeÄ#enÄ½ Samoons¹³, Ä#Äm naÄ;Ä¥astie
preruÄ;il trudnÄ° chvÄÄ¾ku.

Jack vyuÄ¾il preruÄ;enie a snaÄ¾il sa rÄ½chlo potlaÄ#iÄ
¥ znenazdajky obnovenÄ© spomienky. To uÄ¾ bolo dÄ;vno.
Teraz mä; pred sebou prekrÄ;snu Ä¾enu a mal by sa
sÄºstrediÄ¥ iba na Ä#u. Nakoniec, nebolo to aÄ¾ takÄ© Ä
¥aÄ¾kÄ©.

Hudba znejÄºca v pozadÄ pomÄ;hala vytvÄ;raÄ¥ magickÄº
atmosfÄ©ru. Elisa, osvetlenÄ; troma svieÄ#kami stojacimi v
strede stola, bola nÄ;dhernÄ;. V jej vlasoch boli odlesky zlatej
a medenej farby a jej pleÄ¥ bola hladkÄ; a opÄ;lenÄ;. Jej
prenikavÄ© oÄ#i mali farbu zelenej hlboÄ#iny. MÄºkkÄ©
pery sa pomaly snaÄ¾ili oddeliÄ¥ kÄºsok jesetera od kosti,
ktorÄº drÄ¾ala medzi prstami. Bola takÄ; zvodnÄ;.

Elisa si nenechala ujsÄ¥ slabÄº chvÄÄ¾ku plukovnÄka.
PoloÄ¾ila kosÄ¥ na okraj taniera a s dÄ;vkou nedbanlivosti si
oblizla najprv ukazovÄ;k, potom aj palec. Mierne sklonila hlavu
a pozerala sa naÄ#ho tak intenzÄvne, Ä¾e Jack mal pocit, Ä¾e
mu srdce ide vyskoÄ#iÄ¥ z hrude a skonÄ#Ä priamo v tanieri.

Zbadal, Ä¾e uÄ¾ nemÄ; situÄ;ciu pod kontrolou a,
predovÄ;etkÄ½m, Ä¾e uÄ¾ nemÄ; pod kontrolou seba
samÄ©ho a okamÄ¾ite sa snaÄ¾il pozbieraÄ¥ sa. Bol uÄ¾
dosÄ¥ starÄ½ na to, aby sa sprÄ;val ako zaÄ¾ÄºbenÄ½
pubertiak, ale to dievÄ#a malo v sebe nieÄ#o, Ä#o ho
nenormÄ;lne priÄ¥ahovalo.

Nabral dych, poÄ;Äºchal si tvÄ;r rukami a skÄºsil povedaÄ

¥: â##Ä#o povieÄĵ, skÄ'sime dojesÄ¥ aj poslednÄ½ kÄ'sok?
â##

Usmiala sa, zobrala rukou kÄ'sok zostÄĵvajÄ'ceho jesetera, mierne sa zdvihla zo stoliÄ#ky, natiahla sa smerom k nemu a podala mu kÄ'sok k Ä'stam. V tejto polohe jej vÄ½strih zvÄ½razil kyprÄ© poprsie. Jack, oÄ#ividne v rozpakoch, zobral do Ä'st naraz celÄ½ kÄ'sok, ale bez toho, Ä½e by sa perami dotkol jej prstov. Jeho vzruÄĵenie narastalo. Elisa sa s nÄm zahrÄĵvala ako maÄ#ka s myÄĵou a Jack sa tomu nedokÄĵzal nijako ubrÄĵniÄ¥.

Potom, s vÄ½razom nevinnÄ©ho dievÄ#atka si Elisa znovu pohodlne sadla a, ako keby sa vÄ½bec niÄ# nestalo, rukou privolala vysokÄ©ho a chudÄ©ho Ä#aÄĵnÄka, ktorÄ½ sa ihneÄ# priblÄ½il k stolu.

â##MyslÄm, Ä½e nadiÄĵla chvÄ½a na dobrÄ½ kardamÄ½movÄ½ Ä#aj. Ä#o povieÄĵ, Jack?â##

Jack, ktorÄ½ sa eÄĵte neprebral z predchÄĵdzajÄ'cej situÄĵcie, zakoktal nieÄ#o ako â##vlastne Äĵno, ok...â## A kÄ½m si upravoval sako a snaÄ½il sa znovu nadobudnÄ'sÄ¥ kontrolu, dodal: â##MyslÄm, Ä½e je vynikajÄ'ci na zaÄ½Ä-vanie.â##

Uvedomil si, Ä½e to, Ä#o povedal, bolo smieÄĵne, ale v tom momente mu niÄ# inÄ© nenapadlo.

â##Bolo to vÄĵetko skutoÄ#ne krÄĵsne, Jack, krÄĵsny veÄ#er, ale nezabÄ'dajme na hlavnÄ½ dÄ'vod nÄĵÄĵho stretnutia. MusÄm ti nieÄ#o ukÄĵzaÄ¥, pamÄ'tÄĵÄĵ sa?â##

Plukovník v tej chvíli myslel na vŕetko, len nie na robotu. V kaŕdom prŕpade vŕjak mala pravdu. Iŕlo o oveŕa dŕleŕitejŕie veci ako jeden hlŕpy flirt. Ale pravdou bolo aj to, ŕe jemu sa ten flirt vŕbec nezdal hlŕpy.

###Iste,## odpovedal, snaŕiac sa nadobudnŕ zнову autoritatŕvny vŕŕaz. ##Som skuto##ne zvedavŕ, ##o si odhalila.##

Tlsŕoch, ktorŕ v ne##aleko zaparkovanom aute vŕetko po##ŕval, vyh##kol: ##To je ale opica. Vŕetky ŕeny sŕ rovnakŕ. Najprv ŕa poblŕznia, aby sa ti zdalo, ŕe stŕpaŕ ku hviezdám a potom ŕa nechajŕ tak.##

##Myslŕm, ŕe tvojich desaŕ dolŕrov sa ##oskoro ocitne v mojom vrecku,## odvetil chudŕ a schuti sa zasmial.

##Aby som pravdu povedal, mne je to ŕplne fuk, koho si naŕa doktore##ka zoberie do posteľe. Nezabŕdaj, ŕe sme tu na to, aby sme zistili, ##o vie.## A kŕm si hŕadal pohodlnejŕiu polohu na sedadle, pretoŕe ho uŕ za##al pobolievaŕ chrbŕt, dodal: ##Mali sme vymyslieŕ aj spŕsob, ako umiestniŕ do toho lokŕlu aj takŕ malŕ ŕikovnŕ telekameru.##

##Hej, a najlepŕie pod stolom, aby si sa mohol pozeraŕ aj na jej stehnŕ.##

##Debil. Kto bol ten hlupŕk, ##o si ŕa vybral pre tŕto ŕlohu?##

##Nŕŕ; ŕ;ŕf, kamarŕt mŕj. A odporŕ##am ti neurŕ;ŕaŕ ho, pretoŕe aj on vie, ako a kam umiestniŕ

¥ mikrofÄ³ny a nemyslÄšm, Ä³e by mal nejak½ problÄ©m namontovaŸ ich aj v tomto aute.â##

TlsŸoch aÄ¼ podskošil a chvÄ¼ku sa mu zdalo, Ä³e mu prestalo biŸ srdce. Snašil sa postupovaŸ v kariÄ©re a uraziŸ svojho priameho nadriadenÄ©ho by neviedlo k Ä°spechu.

â##Prestaš trepaŸ,â## povedal a snašil sa obnoviŸ profesionÄ½ny v½raz. â##Snaš sa robiŸ si dobre svoju robotu a dÄ°fajme, Ä³e sa na zÄ½kladu vrÄ½time s nieÄšm konkrÄ©tnym.â## Po tomto zhodnotenÄ° uprel zrak do diaÄ¼ky a sledoval nejak½ nedefinovan½ bod v tme za mierne zahmlen½m oknom.

Elisa vytiahla z kabelky svoj vreckov½ poÄštaš, pološila ho na stÄ½l a zašala s prezeranÄš fotiek. Zvedav½ plukovnÄ½k sa snašil natiahnuŸ, aby zazrel aspoš nieÄšo, ale uhol, pod ktor½m videl obrazovku, mu to nedovolil. Keš našla, Äšo hÄ¼adala, Elisa sa zdvihla a sadla si vedÄ¼a neho.

â##TakÄ³e,â## zašala Elisa, â##pohodlne sa usaš, pretoÄ³e prÄbeh je ve¼mi dlh½. Budem sa snašiaŸ zostrušniŸ ho ako sa len bude daŸ.â##

UkazovÄ½kom sa r½chlo posÄ°vala po obrazovke, na ktorej sa ukÄ½zala tabu¼ka s vyryt½mi Äšudn½mi znakmi a klinov½mi nÄ½pismi.

â##Toto je fotka jednej z tabuliek, ktorÄ© boli nÄ½jdenÄ© v hrobe krÄ½a Balduina II v Jeruzaleme,â## pokrašovala

Elisa, ktorom sa predpokladá, že bol prvým ľuďom, kto v roku 1119 otvoril jaskyňu Macpela, nazvanú aj Jaskyňa Patriarchov, kde by mal byť pochovaný Abrahám a jeho dvaja synovia Izák a Jakub. Tieto hrobky by sa mali nachádzať pod zemou na mieste, kde sa dnes nachádza takzvaná Mešita alebo Abraháмова свѣтыѧа v Hebrone v Predjordánsku. A ukázala mu fotografiu mešity.

V hrobkách, pokračovala Elisa, vraj kráľ náiel, okrem nespočetného množstva rôznych predmetov, aj niekoľko tabuliek, ktoré mali patriť Abrahámovi. Dokonca sa tvrdí, že by to mohol byť určitý druh denníka, ktorý si Abrahám písal a do ktorého zaznamenával najdôležitejšie chvíle svojho života.

Niečo tak ako zápisník z ciest? skúsil uhľadnúť Jack, dŕfajúc, že si trochu úplhol.

V určitom zmysle áno, vzhľadom na to, že na tú epochu preiel riadny kus cesty.

Elisa sa posunula na ťalajú fotografiu a pokračovala s výkladom. Najväčšou odborníci na jeho jazyk a spôsoby grafického vyjadrovania v tej dobe sa snažili preložiť vytesané texty na tejto tabuľke. Náznaky na preklad niektorých ástí sa, samozrejme, ľahlo, ale všetci sŕhlasili s tým, že toto, a pri týchto slovách zväčšila detail fotografie,

ako preloži ako alebo ako
Božsk; amfora. Okrem toho tu sľ slo; ako
pocho;vanie, tajomstvo a ochrana,
ktor sľ pomerne jasn.

Jack sa prestal orientovať, ale pokyv;vaním hlavou
sa snažil Elisu presvedčiť, že je dokonale v obraze. Ona
sa naňho chv;ľo;ku zadávala a pokračovala: Tento
symbol, naopak, a posľvala prstom po obrazovke, aby sa
obraz o najviac vyjasnil, by mal podľa niektorľch
vedcov predstavovať hrob. Hrob nejakľho boha. A tľto
ľasľ tu by mala opisovať jednľho z Bohov, ako
upozorľuje ľudľ stojacich okolo neho, alebo im dokonca
hrozľ-.

Plukovníkovi sa, tro;ku nľsledkom alkoholu, tro;ku
nľsledkom omamnlľho parfumu ľriaceho sa z Elisy a
tro;ku preto, že sa stratil v jej oľiach, zaľali miznľľ
sľvislosti. Naľalej vľak prikyvoval, ako by mu bolo vľetko
nad slnko jasnejľie.

Takľe, aby som to skrľtila, pokračovala Elisa,
ktorľ postrehla postupne sa otupujľci Jackov pohľad,
ľodbornľci interpretovali obsah tejto tabuľky ako
zobrazenie udalosti, ktorľ sa stala poľas Abrahľmovho
ľivota, v ktorej nejakľ predpokladanľ Boh, lepľie
povedanľ Bohovia, schovali alebo zakopali v blľzkosti
jednľho ich hrobu nieľo veľmi vzľcne, teda aspoľ pre
nich veľmi vzľcne.

â##ZdÃ¡ sa mi to dosÅ¥ vÃ¡eobecne tvrdenie, zaÄ#al Jack, snaÅ¾iac sa tvÃ¡riÅ¥ sa prÃsne. â##PovedaÅ¥, Å¾e pochovali nieÄ#o veÅ¾mi vzÃ¡cne v blÃzkosti nejakej hrobky Bohov nie je urÃbite to istÃ©, ako maÅ¥ sÃradnice GPS. Mohlo by sa to tÃ½kaÅ¥ Ä#ohokoÅ¾vek a kdekoÅ¾vek.â##

â##MÃ¡Ã¡ pravdu, ale vÃ¡etky nÃ¡pisy, predovÃ¡etkÃ½m nÃ¡pisy pochÃdzajÃce z takÃ©ho dÃ¡vneho obdobia, sa musia v podstate interpretovaÅ¥ a vysvetlÃovaÅ¥ v urÃitom kontexte. Preto existujÃ° odbornÃci a, Å°plne nÃ¡hodou, prÃve ja som jedna z nich.â## S tÃ½mito slovami zaÄ#ala napodobÃovaÅ¥ gestÃ¡ modelky, ktorÃ° fotografujÃ° paparazzi.

â##Dobre, dobre, viem, Å¾e si Å¡ikovnÃ¡. Teraz sa ale pokÃs vysvetliÅ¥ to aj obyÄ#ajnÃ½m smrteÃ¾nÃkom.â##

â##V podstate,â## upokojila sa Elisa a zaÄ#ala znovu rozprÃ¡vaÅ¥, â##po analyzovanÃ a porovnanÃ historickÃ½ch artefaktov rÃzneho druhu, teda porovnanÃ skutoÄ#nÃ½ch prÃbehov, legend, povestÃ a vÃ¡etkÃ©ho moÅ¾nÃ©ho, Ä#o sa primieÃ¡lo, najvÃÄ#Ã¡je â##mozgyâ## zeme potvrdili, Å¾e tÃ¡to rekonÃ¡trukcia sa zakladÃ¡ na pravde. Na tejto bÃ¡ze sa archeolÃ³gia z celÃ©ho sveta pustili hÃ¾adaÅ¥ toto tajomnÃ© miesto.â##

â##Ale Ä#o mÃ¡ s tÃ½m vÃ¡etkÃ½m spoÄ#nÃ© ELSAD?â## PlukovnÃkovi znova zaÄ#Ã¡nali fungovaÅ¥ mozgovÃ© zÃ¡vity. â##Mne povedali, Å¾e tieto vÃ½skumy by mali byÅ¥ zameranÃ© na vyhÃ¾adÃ¡vanie Ä#udesnÃ½ch

v 1/2 robkov, dokonca vraj mimozemšťák ho pľávu.###

A možno je to práve tak,### odpovedala Elisa. ### Je to u 3/4 dŕvno rozŕren 1/2 nŕzor, 3/4 e tŕto zŕhadnŕ-
Bohovia###, ktorŕ v dŕvných vekoch blŕdili po Zemi,
boli vlastne humanoidi pochŕdzajŕci z ŕalekej planŕty
nachŕdzajŕcej sa mimo našej slnešnej sústavy. S
ohŕadom na ich vysokovývinutŕ technolŕgiu a ich poznatky
z medicŕny a vedy vŕeobecne nie je takŕ ŕŕkŕ
uveriŕ, 3/4 e ich povaŕovali za bohov schopnŕch ŕiniŕ
vŕelijakŕ zŕzraky.###

To ŕno,### preruŕil ju Jack. ### Aj ja, keby som
doletel bojovŕm vrtuŕnŕkom Apache medzi kmene v
Amazonskom pralese a zaŕal by som dookola pŕŕŕŕŕŕ
ŕ rakety, tie 3/4 by si ma mohli pomŕliŕ s nejakŕm
zŕrivŕm bohom.###

To je presne ŕŕinok, ktorŕ 1/2 museli maŕ tie
zŕhadnŕ bytosti na ŕudŕ v tej dobe. Niektorŕ dokonca
hovorŕ-, 3/4 e to boli práve mimozemŕŕania, kto do
Homo Erectus zasial semeno inteligencie a pretvoril ho tak za
niekoŕko mŕlo tisŕroŕ na to, ŕo dnes poznŕme ako
Homo sapiens sapiens.###

Elisa sa pozorne dŕvala na ŕŕm ŕalej, tŕm viac
ohromenŕ plukovnŕkovu tvŕr a rozhodla sa pre ŕder pod
pŕs. ### Aby som pravdu povedala, myslela som si, 3/4 e ako
vedŕci tejto vŕpravy si viac informovanŕ.###

To som si myslel aj ja,### vybuchol Jack. ### Je zrejmŕ,

Ä½e tÄ½ hore dodrÄ½iavajÄ½ zvyÄ½ajnÄ½ filozofiu: Ä½-
m menej vieÄ½, tÄ½½m lepÄ½ie.â## Nad predchÄ½dzajÄ½cou
lÄ½skavosÄ½ou zaÄ½ala prerastaÄ½ zlosÄ½.

Elisa si to vÄ½imla, poloÄ½ila svoj vreckovÄ½½ poÄ½Ä½-
taÄ½ na stÄ½l a priblÄ½Ä½ila sa na niekoÄ½ko centimetrov
k plukovnÄ½kovej tvÄ½ri, ktorÄ½½ na chvÄ½Ä½u zatajil dych
mysliac si, Ä½e ho snÄ½Ä½ chce pobožkaÄ½ a zaÄ½epkala:
â##A teraz prÄ½de to najlepÄ½ie.â##

Prudko sa vrÄ½tila na svoj miesto a ukÄ½zala mu Ä½alÄ½iu
fotografiu. â##KÄ½½m sa vÄ½etci pustili do hÄ½adania tajomnej
â##hrobky Bohovâ## a zaÄ½ali hrabkaÄ½ medzi egyptskÄ½½mi
pyramÄ½ami, teda hrobkami bohov par excellence, ja som
sformulovala inÄ½ interpretÄ½ciu nÄ½pisu na tabuÄ½½ke a
myslÄ½m si, Ä½e je to tÄ½ pravÄ½. Pozri sa sem,â##
a samoÄ½Ä½bo mu ukÄ½zala obrÄ½zok textu, ako ho
interpretovala ona.

Dvaja kamarÄ½ti, ktorÄ½ poÄ½Ä½ovali rozhovor
veÄ½erajÄ½cich z vnÄ½tra vozidla, by boli dali aj ruku za to, aby
sa aj oni mohli pozrieÄ½ na fotku, ktorÄ½ doktorka ukazovala
plukovnÄ½kovi.

â##Doparoma!â## zahreÄ½il tlsÄ½och. â##MusÄ½me nÄ½jsÄ½
½ spÄ½sob, ako sa dostaÄ½ k tomu poÄ½Ä½taÄ½u.â##

â##DÄ½fajme, Ä½e aspoÄ½ jeden z nich preÄ½Ä½ta nieÄ½o
nahlasâ##, dodal ten chudÄ½½.

â##DÄ½fajme aj v to, Ä½e tÄ½to romantickÄ½ veÄ½era
skonÄ½Ä½ skoro. UÄ½½ ma to tu nebavÄ½-, tma ako vo vreci a uÄ½½

aj umieram od hladu.â##

â##Od hladu? Ä#o to trepeÄj? VeÄ# si zjedol aj moje sendviÄ#e.â##

â##Nie vÄjetky, milÄ½ mÄ'j. EÄjte jeden ostal a ten si spapkÄm teraz,â## a kÄ½m sa spokojnÄ½ usmieval, otoÄ#il sa, aby zobral vrecko zo zadnÄ©ho sedadla. Pri otÄjÄ#anÄ-vÄjak narazil kolenom do vypÄnaÄ#a registraÄ#nÄ©ho systÄ©mu, ktorÄ½ sa so slabÄ½m pÄpnutÄm vypol.

â##Ty si ale truÄ¼o, nemÄ'Ä¼eÄj dÄjvaÄ¥ pozor!? â## ChudÄ½ sa ponÄjhÄ¼al znovu zapnÄ°Ä¥ zariadenie. â##Teraz musÄm systÄ©m znovu spustiÄ¥, to bude trvaÄ¥ minimÄjne minÄ°tu. Modli sa, aby si zatiaÄ¼ nepovedali niÄ# dÄ'leÄ¼itÄ©, pretoÄ¼e ak Äjno, tak Ä¥a odtiaÄ¼to poÄ¼ením kopancami do riti aÄ¼ po PerzskÄ½ zÄjliv!â##

â##PrepÄjÄ#,â## povedal tÄÄjko tlsÄ¥och, â##myslÄm, Ä¼e by som mal zaÄ#aÄ¥ s diÄ©tou.â##

â##Bohovia pochovali truhlicu so vzÄjcnym obsahom na juÄ¼nej strane chrÄjmu a nariadili Ä¼uÄ#om, aby sa k nej nepribliÄ¼ovali aÄ¼ do ich nÄjvratu, inÄjÄ# by sa na vÄjetkÄ½ch Ä¼udÄ spustili straÄjnÄ© pohromy. Miesto budÄ° chrÄjniÄ¥ Äjtyria planÄ°ci ochrancovia.â##

â##Toto je mÄ'j prekladâ##, potvrdila pyÄjne Elisa. â##PodÄ¼a mÄ#a treba slovo preloÄ¼iÄ¥ ako â##chrÄjmâ##, nie ako â##hrobkaâ## a Ziqqurat di Ur, kde pracujeme, nie je niÄ# inÄ© ako chrÄjm postavenÄ½ pre bohov. JasnÄ©, povieÄj mi, Ä¼e Ziqqurat v tejto oblasti nie je jedinÄ½,

ale ani jeden nie je tak blázno k domu, ktor½ patrilo tomu, kto pravdepodobne vytvoril tabu¾ky, teda nášmu Abrahámovi.###

###Ve¾mi zaujímavé.### Plukovník pozorne analyzoval text. ###Vskutku, to, čo vŕetci označujú ako ###Abrahámov dom### je iba päť stovák metrov od chrámu.###

###Okrem toho, ak by tieto bytosti boli skutočne mimozemšťanmi,### pokračovala Elisa, ###predstav si, ak by bola dľa toho pre vás vojakov ###truhlica###. Možno aj viac ako jej ###vzácný obsah###.

Jack chvilku rozmýšľal, potom povedal: ###Tu v ŕz dľa vod zújmu zo strany ELSAD. Pochovaná naša doba by mohla byť niečo oveľa zaujímavejšia ako iba jednoduchá keramická hrniec.###

Áiková. A teraz, klinec programu,### zvolala Elisa teatrálne. ###Ladies and gentlemen, predstavujem vám, čo som našla dnes ráno.###

Dotykom obrazovky sa na počítači objavila nová fotografia. ###Ale veď to je ten istý symbol ako na tabu¾ke###, zvolal Jack.

###Presne. Ale táto fotka som urobila dnes,### odpovedala spokojná Elisa. ###Tak sa zdá, že Abrahám na označenie ###Bohovia### používal ten istý symbol, ktor½ používali u¾ Sumeri: hviezdu s dvadsiťtami okolo nej a ktor½ som, div sa svete, našla vysekanú na veku

â##truhliceâ##, ktorÃº odhaÄ¾ujeme.â##

â##MoÄ¾no to vÄ½ak niÄ½ neznamenÄ½,â## poznamenal Jack. â##MoÄ¾no je to iba nÄ½hoda. Symbol by mohol maÄ½ aj tisÄ½ inÄ½ch vÄ½znamov.â##

â##Ä½no? A teda toto je Ä½o podÄ¾a teba?â## a ukÄ½zala mu poslednÃº fotografiu. â##Urobili sme ju z vonkajÄ½ej strany nÄ½doby pomocou nÄ½Ä½ho prenosnÃ©ho rÄ½ntgenovÃ©ho prÄ½stroja.â##

Jackovi sa iba ohromene rozÄ½rili oÄ½i.

KozmickÄ½ loÄ½ Theos â## AnalÄ½za dÄ½t

Petri bol eÄ½te zahÄ½benÄ½ do analÄ½zy sondy, keÄ½ mu Azakis, vrÄ½tiac sa k palubnej doske povedal: â##DajÃº nÄ½m vedieÄ½.â##

â##Ä½o v podstate znamenÄ½, Ä¾e si mÄ½me poradiÄ½ sami,â## trpkó skonÄ½tatoval Petri.

â##Viac menej ako zvyÄ½ajne, nie?â## odpovedal Azakis a potÄ¾apkal priateÄ¾a po pleci. â##Ä½o mi vieÄ½ povedaÄ½ o tej hromade kovu?â##

â##Okrem toho, Ä¾e chÄ½balo naozaj mÄ½liÄ½ko, aby nÄ½m poÄ½kriabala lak vonkajÄ½ieho plÄ½Ä½a, mÄ½Ä¾em s takmer absolÃºtnou istotou iba potvrdiÄ½, Ä¾e mÄ½Ä½ trojlopatkovÄ½ kamarÄ½t nevyslal Ä¾iadnu sprÄ½vu. ZdÄ½ sa, Ä¾e sonda bola navrhnutÄ½ iba na analyzovanie a Ä½tÃºdium kozmickÄ½ch telies. TakÄ½ nejakÄ½ osamelÄ½ vesmÄ½rny cestovateÄ¾, ktorÃ½ zaznamenÄ½va dÄ½ta a v urÄ½itÄ½ch intervaloch ich odosiela do zÄ½kladne,â## a

ukÄ½; zal na holograme vznÄ½; Ä½; aj Ä½°com sa v miestnosti na detail antÄ½©ny.

Ä½°Pravdepodobne sme preÄ½;li okolo veÄ½¼mi rÄ½½chlo na to, aby mohla zaznamenaÄ½¥ naÄ½;u prÄ½tomnosÄ½¥,Ä½° odvÄ½; Ä½¼il sa vysloviÄ½¥ svoj predpoklad Azakis.

Ä½°Nielen to, priateÄ½¼u. Jej palubnÄ½© prÄ½stroje sÄ½° naprogramovanÄ½© na analyzovanie telies vzdialenÄ½½ch stovky tisÄ½cok kilometrov a my sme preleteli tak blÄ½zko, Ä½¼e keby sme neboli vo vÄ½;kuu, tlakovÄ½; vlna by ju otÄ½;Ä½ala ako hraÄ½ku.Ä½°

Ä½°A teraz, keÄ½° sme sa vzdialili, myslÄ½Ä½; Ä½¼e mÄ½'Ä½¼e registrovaÄ½¥ naÄ½;u prÄ½tomnosÄ½¥?Ä½°

Ä½°MyslÄ½m, Ä½¼e nie. Sme rozhodne veÄ½¼mi malÄ½ a rÄ½½chli na to, aby sme sa dostali do jej bodu zÄ½;ujmu.Ä½°

Ä½°Dobre,Ä½° zvolal Azakis. Ä½°KoneÄ½°ne nejakÄ½; dobrÄ½; sprÄ½;va.Ä½°

Ä½°SkÄ½°sil som urobiÄ½¥ analÄ½½zu metÄ½³dy vysielania dÄ½;t, ktorÄ½° pouÄ½¼Ä½va sonda,Ä½° pokračÄ½°oval Petri. Ä½°ZdÄ½; sa, Ä½¼e eÄ½;te nie je vybavenÄ½; technolÄ½³giou Ä½°svetelnÄ½½ch vÄ½rovÄ½° ako naÄ½;a, ale eÄ½;te pouÄ½¼Ä½va starÄ½½ systÄ½©m modulÄ½;cie frekvencie.Ä½°

Ä½°Nebolo to to, Ä½°o pouÄ½¼Ä½vali naÄ½;i predkovia eÄ½;te pred VeÄ½¼kou revolÄ½°ciou¹⁴ ?Ä½° opÄ½½tal sa Azakis.

Ä½°Presne. Nebolo to bohvieako Ä½°Ä½innÄ½©, ale veÄ½¼mi dlhÄ½½ Ä½°as to dovoÄ½¼ovalo vÄ½½menu informÄ½;ciÄ½ na celej planÄ½©te a rozhodne to prispelo k tomu, Ä½¼e postÄ½°pili aÄ½¼

tam, kde sme teraz.##

Azakis si sadol na veliteľské kreslo, chvilku si hrázol ukazovíčk a potom povedal: ##Ak sa tento komunikačný systém používa v súčasnosti na Zemi, možno by sme mohli zachytiť nejakú ich vysielanie.##

##No, možno aj nejaký pekný film porno##, komentoval to Petri a mierne vyplazil jazyk v šavom kútiku úst.

##Preto so somarinami. Preto rádšej nesiš prispôbiť na toto technológiu sekundárny komunikačný systém? Chcel by som tam prísť pripravený. No najlepšie.##

##Rozumiem. Zase pár hodín roboty v tej tesnote.##

##A No povieš, keby sme predtým niečo zjedli?## ozval sa Azakis, ktorým predtým predbehol priateľovu úľadosť, ktorá by určite nasledovala.

##Toto je prvý rozumný vec, ktorú si dne navrhol,## odpovedal Petri. ##A som z toho vzrušenia vyhladol.##

##Dobre, urobíme si pauzu, ale rozhodnem ja, No si dajme. Peňa Nebir, No si vybral večera, mi ostala tak dlho v úľale, a som mal pocit, že zapustila korene.##

Približne po desiatich minútach, keď sa naň dvaja cestovatelia iba chystali zjesť svoje jedlo, na Zemi, v Centre riadení kozmických letov v NASA, jeden mladý

in³/₄inier zaznamenal zvl¹/₂Ā;Ā;tnu odch¹/₂lku z dr¹/₂hy jednej sondy, ktor^o monitoroval.

Ā^ofe,Ā povedal do mikrof³/_{nu}, ktor¹/₂ mal tak centimeter od ^ost a ktor¹/₂ bol pripojen¹/₂ k sl^ochadl¹/_m.
Mo³/₄no m¹/_{me} probl^om.Ā

Āk¹/₂ typ probl^omu?Ā popon¹/_h³/₄al sa s odpove[#]ou in³/₄inier zodpovedn¹/₂ za lety.

Zd¹/_{sa}, ³/_e Juno, z nejak^oho mne nezn¹/_{me}ho d¹/_{vodu}, utrpela odklon od svojej ur[#]enej dr¹/_{hy}.Ā

Odklon? A o ko³/_{ko}? A z ak^oho d¹/_{vodu}?Ā U³/_{na} sebe c¹/_{til} studen¹/₂ pot. N¹/_{klady} na tento let boli stra¹/_{ne} vysok^o a ni[#] sa nesmelo pokazi¹/_Ÿ.

Analyzuje d¹/_{ta} pr¹/_{ve} v tejto chv¹/_{li}. Telemetria indikuje odch¹/₂lku 0,01 stup[#]a, ale bez nejak^oho evidentn^oho mot¹/_{vu}. Zd¹/_{sa}, ³/_e v¹/_{etko} funguje spr¹/_{vne}.Ā

Mo³/₄no narazila do nejakej skaly,Ā odv¹/_Ā³/_{il} sa o hypot^ozu star¹/_Ā in³/_{inier}. ĀV podstate p¹/_s asteroidov nie je a³/_{tak} Ā#aleko.Ā

Juno je prakticky v obe³/_{nej} dr¹/_{he} Jupitera a tam by nemali by¹/_Ÿ,Ā taktne namietol ten mlad¹/₂.

Tak Ā#o sa stalo? Musela sa predsa vyskytn^oĀ¹/_Ÿ nejak¹/_{chyba}.Ā Rozm¹/_Ā³/_{al} chv¹/_Ā³/_{ku} a potom nariadil: ĀChcem dvojiti^o kontrolu v¹/_{etk}¹/₂ch palubn¹/₂ch pr¹/_{strojov}. V¹/_{sledky} do piatich min¹/_t na m¹/_j po[#]Āta[#],Ā a ukon[#]il komunik¹/_{ciu}.

Mladý inier si nájhle uvedomil zodpovednosť, ktorou ho poverili. Pozrel si na ruky: mierne sa mu triasli. Musí to ignorovať. Poíadal svojho kolegu, aby vykonal diferencovaný check-up sondy a prekročil prsty. Pošťa zašli so sekvenčnou naprogramovanou analýzou vjetkách dŕt a po niekoľkých minútach sa na obrazovke ukázali výsledky:

Kontrola ukončená. Výetky prístroje sú funkčné. Zdá sa, že všetko je v poriadku, poznámenal kolega.

Tak áno sa vlastne stalo? Keď to nezistíme do dvoch minút, áčť nás poŕle oboch do čerta, a zašal freneticky zadávať príkazy klávesnicou, ktorú mal pred sebou.

Ni, ni a ešte raz ni. Všetko perfektne funguje.

Musel si niečo vymyslieť a musel to urobiť veľmi rýchlo. Zašal prstami klopkať po stole. Pokračoval v tom tak desať sekúnd, potom sa rozhodol použiť prvý nepšaný pravidlo príručky správania sa na pracovisku: nikdy neprotirečiť áčť.

Zapol mikrofón a spustil: Áčťe, mali ste pravdu. Bol to skutočne malý asteroid, ktorú donštil sondu odbočiť z dráhy. Našťastie ju nezasiahol priamo, ale iba preletel v jej tesnej blízkosti. Zrejme hmota asteroidu vytvorila minimálnu gravitačnú príťažlivosť voči našej sonde Juno, áno spôsobilo odchýlku z obežnej

drÄjhy. Posielam vÄjm dÄjta,â## a zatajil dych.

Po niekoÄ¾kÄ½ch sekundÄch, ktorÄ sa mu zadali nekoneÄ½mi, sa v slÄchadlÄch ozval Äfof hlas: â##Bol som si istÄ½. ChlapÄe mÄ½j, inÄ½tinkt starÄho vlka neporazÄ½.â## Potom dodal: â##Zaistite aktivÄciu motorov sondy a napravte orbitu. NedopustÄm, aby doÄ½lo k chybÄm,â## a ukonÄ½il konverzÄciu. Po chvÄ¾oÄke ju znovu aktivoval a poznamenal: â##VynikajÄca prÄca, chlapci!â##

MladÄ½ inÄ½inier si uvedomil, Ä¾e v tele sa mu znovu rozprÄdila krv. Srdce mu bÄchalo tak silno, Ä¾e cÄtil jeho pulzovanie aj v uÄ½iach. V podstate, mohlo sa to naozaj staÄ½ aj takto. ObrÄ½til sa na svojho kolegu a zdvihol palec, Äm naznaÄ½il, Ä¾e je vÄ½etko v poriadku. DruhÄ½ mu odpovedal Ä¾murknutÄm. Tak toto zvlÄ½dli, aspoÄ½ nateraz.

Nasiriya â## Po veÄ½eri

Z registraÄ½ho zariadenia sa znovu ozvalo pÄpnutie a prÄstroj sa znovu zapol. Z malÄ½ho reproduktora v aute znovu vychÄ½dzal hlas doktorky. â##MyslÄm, Ä¾e by sme uÄ¾ mali ÄsÄ½, Jack. Zajtra musÄm vstÄ½vaÄ½ skoro, aby som pokraÄ½ovala s vykopÄ½vkami.â##

â##Dobre,â## odpovedal plukovnÄ½k. â##Idem poÄ½akovaÄ½ Ä½ kuchÄ½rovi a potom pÄ½jdeme.â##

â##No do prdele,â## vybuchol chudÄ½. â##KvÄ½li tebe nÄ½m unikla najlepÄ½ia Ä½asÄ½.â##

â##Ale veÄ½ som to neurobil naschvÄ½l,â## ospravedlÄ½oval

sa tlstá½. â##Mohli by sme povedať, á¾e na systéme došlo k poruche a á¾e ä#asť rozhovoru sme nemohli zaregistrovať.â##

â##Vá¾dy aby som ä#a zachráovalâ##, skončatoval druhá½.

â##Odä#inám to. Uá¾ mi napadlo, ako by sme sa mohli dostať k poä#ätaä#u na jej doktorky.â## Chytil si nos palcom a ukazovákom a povedal: â##Vlezieme dnes do jej izby a skopárujeme väjetky äºdaje bez toho, á¾e by to zistila.â##

â##A ako to chceä urobiť? ä#o jej budeme spievať uspávanku, aby sa nezobudila?â##

â##Nestrachuj sa kamaräť. Máim eso v rukäve,â## a á¾murkol.

V reätauräcii sa medzitá½m Jack a Elisa pripravovali na odchod. Plukovník zapol prenosnáº vysieläku a zavolať sträá¾: â##Odchádzame.â##

â##Tu vonku je väjetko pokojnáº, plukovník,â## odpovedal hlas v släºchadle.

Plukovník opatrne otvoril dokoräin dvere reätauräcie, vyzrel von a potom chväá¾ku pozoroval okolie. Vonku, pri aute, stäl ten istá½ vojak, ktorá½ priviezol Elisú.

â##Mä'á¾eä äsť, chlapä#e,â## nariadil mu plukovník. â##Doktorku odprevádzam ja.â##

Vojak skoäil do pozoru, vojensky pozdravil a, hovoriac nieä#o do svojej vysieläky, zmizol v tme.

â##Bol to prekräсны veä#er, Jack,â## povedala Elisa

vychádzajúc von. Zhlboka sa nadýchla. Prerastala ho nohnoho vzduchu a dodala: „Uveďmi dŕvno som nezačala niečo tak pekné. Srdečne ďakujem, a vyladila jeden zo svojich krájsnych smevov.

„Poď, nie je ešte veďmi bezpečno stáť vonku v tejto oblasti, a s tŕmito slovami jej otvoril dvere a pomohol nastúpiť do auta.

Veďkú tmavú auto riadenú plukovníkom vyťartovalo rýchlo a zanechalo za sebou iba kúdol prachu.

„Aj mne sa to veďmi páči. Nikdy by som si nebol pomyslel, že veďer s mudrlantskou doktorkou by mohol byť tak ŕ prŕjemný.„

„Mudrlantskou? Takto ma hodnotí? otočila sa naňho tváriac sa urazene.

„Hej, mudrlantská, ale aj veďmi sympatická, inteligentná a rozhodne veďmi prŕľivá. Keď sa pozerala vonku, využil to a pohladil jej neľne vlasy na zátylku.

Pod jeho dotykom jej po chrbte prebehli prŕjemné zimomriavky. Nemohla však podľahnúť tak skoro. Jej vzrušenie ale nezadržateľne rŕstlo. Rozhodla sa, že nepovie nič a uľala si prŕjemné masíky. Jack, povzbudený absenciou protestov proti svojmu gestu, pokračoval v hladení jej dlhých vlasov. Naraz však jeho ruka skľala, najprv na plece, potom na rameno a nakoniec stŕle niľľie a niľľie, a ľ kľm jej jemne nepohladil

prsty. Ona, ešte stále otočilo k oknu, vzala jeho ruku a rozhodne ju stisla. Jeho ruka bola veľmi silná. Kontakt s ňou v nej vyvolával pocit bezprostrednosti.

Z nevedkej diaľky ich sledovalo tmavé auto a osoby v ňom sa snažili pochopiť niečo z dialógy.

„Myslím, že tých desať dolárov menšie cesty, kamarát, povedal tšoch. Teraz ju odvezie do hotela, ona ho pozve na poslednú pohľad a už bude ruka v rukách.“

„Modli sa, aby to tak neskončilo, lebo ak nie, tak fakt neviem, ako chceš skopárovať ňu z poštá.“

„Doriti, na to som nepomyslel.“

„Ty nemyslíš nikdy na nič, čo by nemohlo skončiť v tvojom bezodnom úvali.“

„Poč, nenechaj, aby sa veľmi vzdialili, povedal tšoch, ignoruj provokáciu. Nechcel by som ich stratiť aj druhú krátku.“

Ostali chvíľu bez slova sedieť ruka v ruke. Obaja s pohľadom upretým do diaľky. Blížili sa k hotelu a Jack sa cítil dosť zmätčený, neobratný. Nebolo to prvú krát, čo bol na večeri s nejakou ženou, ale v ten večer znovu cítil výetku hanblivosť, ktorá ho trápila v mladosti a o ktorej si myslel, že ju už dávno prekonal. Zdalo sa mu, že ten dlhý kontakt ho paralyzoval. Možno by mal niečo povedať, aby prelomil to trápne ticho, ale obava, že akokoľvek slovo by mohlo znížiť tieto

Ďalej mláča. Poakoval automatickej prevodovke, áe nemusel pustiť jej ruku, aby radil prevodovke stupne a pokračoval v novej jazde.

Elise sa, naopak, vracali do mysle postupne vĕtci muái jej áivota. Rôzne prábehy, mnohé sny, pláňny, radosť a áľastie, ale nakoniec vdy rovnako rozáovanie, horkosť a bolesť. Bolo to, ako keby osud uá dľvno rozhodol za áu. Uráite, vytáil jej áivot plná uspokojenia a uznania z profesionálnej stránky, ale zdalo sa, áe nebol naplánovaná nikto, kto by ju po tej ceste áivotom sprevádzal. Teraz bola tam, v cudzej krajine, na ceste tmou, ruka v ruke s muáom, ktorého á do predoláho dáa považovala za prekážku svojich pláňnov, no ktorá jej naopak preukazoval toáka nehu a pozornosť. Uá viackrát sa sama seba páťtala, áo by mala urobiť.

áVäetko v poriadku? opáťtal sa Jack znepokojene, pretoáe postrehol, áe sa jej ám áalej, táťm viac leskná oá.

ááno, áakujem Jack. Iba troáku melanchálie. Prejde to skoro.

áJe to snáá moja vina? poponáháal sa s otázkou plukovník. Povedal som nieáo nevhodná?á

áNie, naopak, odpovedala ihneá a ľáskaváťm hlasom dodala, ábuá mi nablázku, prosám áa.

â##Hej.... som tu. NesmieĀ; sa obĀ;vaĀ; niĀ#oho. NedovolĀm, aby sa ti niekedy stalo nieĀ#o zlĀ©, ok?â##

â##Ā#akujem, zo srdca Ā#akujem,â## povedala Elisa, kĀ½m sa snaĀ¼ila osuĀ; iĀ; si slzy, ktorĀ© jej pomaly stekali po lĀcach, â##si poklad.â## Jack ostal bez slova, iba jej eĀ;te silnejĀ;ie stisol ruku.

Na konci ulice sa zjavila vĀ½vesnĀ; tabuĀ¼a hotela. PreĀ;li celou ulicou v mlĀ#anĀ-. Potom plukovnĀk spomalil a zastavil auto presne pred vchodom. HĀ¼adeli si uprene do oĀ#Ā-. PĀ;r nekoneĀ#nĀ½ch okamihov sa nikto z nich neodvĀ; Ā¼il niĀ# povedaĀ;. Jack vedel, Ā¼e by mal urobiĀ; prvĀ½ krok, ale Elisa ho predbehla: â##Teraz by si mi mal povedaĀ;, Ā¼e to bol prekrĀ;сны veĀ#er, Ā¼e som nĀ;dhernĀ; a ja by som Ā;a mala pozvaĀ;, aby sme si hore eĀ;te nieĀ#o vypili.â##

â##No Ā;no, zvyĀ#ajne to tak funguje,â## poznamenal Jack, troĀ;ku vykoĀ¼ajenĀ½ jej slovami. â##Urobil by som to, keby si ty bola jedna z mnohĀ½ch, ale prĀ;ve to si o tebe nemyslĀm.â## Nabral dych a pokračoval, â##myslĀm, Ā¼e ty si skutoĀ#ne vĀ½nimoĀ#nĀ; a tento spoloĀ#ne strĀ;venĀ½ veĀ#er mi umoĀ¼nil lepĀ;ie Ā;a spoznaĀ; a odhaliĀ; toĀ¼ko a takĀ½ch vecĀ-, ktorĀ© by som si nikdy nevedel ani predstaviĀ; u archeologiĀ#ky.â##

â##Budem to povaĀ¼ovaĀ; za poklonu,â## povedal ona, aby troĀ;ku odĀ¼ahĀ#ila situĀ;ciu.

â##Za tĀ½m brnenĀm silnej a nezniĀ#iteĀ¼nej Ā¼eny sa skrĀ½va, myslĀm, lĀ;skavĀ© a prestraĀ;enĀ© mlĀ;Ā#a.

Si veÄ¾mi milÄ½; a neuveriteÄ¾ne citlivÄ½;.â### MoÄ¾no by oÄ¾utoval, Ä½o chcel povedaÄ½, ale nabral odvahy a pokračoval: â### Aby som pravdu povedal, nezaujÄ½ma ma jednu noc sexu, ktorÄ½ by iba doplnila zbierku a ktorÄ½ v tebe rÄ½no zanechÄ½ iba pocit obrovskej prÄ½zdnosti. Od teba by som chcel nieÄ½o viac. VÄ¾dy si sa mi veÄ¾mi pÄ½Ä½ila, priznÄ½vam.â### UÄ¾ sa nedokÄ½zal zastaviÄ½. Chytil jej obe ruky, stisol ich do svojich a pokračoval â###Odkedy som Ä½Ä½a prvÄ½krÄ½t uvidel v mojej kancelÄ½rii, pochopil som, Ä½e je v tebe nieÄ½o zvlÄ½Ä½tne. SpoÄ½iatku ma, samozrejme, priÄ½ahovala tvoja krÄ½sa, potom aj tvoj hlas, tvoj spÄ½sob rozprÄ½vania, tvoje gestÄ½, to, ako chodÄ½Ä½, tvoj Ä½smev...,â### na chvÄ½Ä¾ku sa preruÄ½il a potom dodal, â###tvoje Ä½aro ma Ä½plne uchvÄ½tilo. Ukradla si mi srdce. NeverÄ½m, Ä½e by som eÄ½te dokÄ½zal myslieÄ½ na Ä½ivot bez teba a urÄ½ite to nebude zÄ½ver dneÄ½nÄ½ho veÄ½era, preÄ½o by som zmenil svoj Ä½mysel.â###

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.